

özgür gelecek

1-15 AĞUSTOS 1993 SAYI: 9 FİYATI: 10.000 TL (KDV DAHİL)

SİVAS YANGINININ DUMANLARI, 50. TC.
HÜKÜMETİNİ 50 SAATTE ESKİTTİ
12-13. sayfalar

ÖZGÜRCE: HAVANDA SU DÖVÜN; İŞE YARIYOR!
7. sayfa

SABAH VE HÜRRİYETTEN DEVRİMCİ TUTSAKLARA
KARALAMA
8. sayfa

ŞAVŞAT, SAHARA PANCARCI FESTİVALİ'NİN
ARDINDAN
17. sayfa

GENELKURMAY DGM İKİLİSİ SOSYALİST BASINA
SAVAŞ AÇTI
9. sayfa

TOKYO ZİRVESİ VE BAĞDAT FÜZESİ
Faik Bulut 23. sayfa

ANKARA'DA NATOYOLU ÇÖPLÜĞÜ TEHLİKE
SINYALLERİ VERİYOR
8. sayfa

Dersim sendromundan topyekün savaş sendromuna

■ 70 yıllık soykırımcı, politikaya rağmen, Dersim, Botan vb. bölgeler egemenler için "çıban başı" olmaya devam ediyor. Hem de eskisinden daha güçlü ve daha bilinçli olarak. Paşaların deyimiyle "Cumhuriyetin kahredici orduları" gerilla savaşı karşısında apışıp kalmışlardır. Her geçen gün gerilla alanlarının çoğalması ve geniş halk kesimi tarafından destek görmesi onların baş çıkmazı durumundadır.

3. Sayfa "Asker sivil elele topyekün savaş sendromuna"

Toplu sözleşmeden önce Türk-İş'e son ihtar

■ 700 bin işçi tıkanan toplu sözleşmelerinin yolunu açmak için Türkiye çapında

toplu vizite eylemine çıktı. Yüzbinlerce işçinin özelleştirmeye ve taşeronlaştırmaya karşı yaptığı toplu vizite eylemi büyük yankı yarattı.

10. Sayfa

"Ölümün kucağında zaferi muştulamak"

■ "On saattir düşman elinden gelen herşeyi yapıyorduk. Fakat bizler hala yaşamakta direniyorduk. Ölmek için ölümü göze almıştık. İşçi-köylü ordusu gerillasının her şart altında bu gelenek ve değere sahip çıkacağına dair içtiği anda bağlı kalması gerekiyordu. Bazen bu değerlerin bedeli ölüm olsa bile." Bizde, bize düşeni yapıyorduk. Çünkü, önderlerimizden ve şehitlerimizden bunu öğrenedik.

19. sayfada

M.Ali ÇAKIROĞLU Tarsus işkencehanelerinde anıldı

■ Her türlü insanlık dışı yöntemlerle işkence edilen 16 kişi, ifade vermeme, açlık grevi yaparak, hiç bir yere imza atmama vb. direnişler gösterirken; gazete ilanında belirttikleri saatte anmayı işkencehanelerde gerçekleştirdiler

6. sayfa

KADINLAR "Gerilla yaşamında yoldaşça saygıyı, sevgiyi ve güveni hamur kıvamında pekiştiriyoruz"

■ "İnanıyoruz ki devrim gerilla savaşıyla yoluna girecek, yürüyecek ve zafere ulaşacaktır. Devrimin kadroları da bu savaşın içinde şekillenecek ve bu savaş içinde olgunlaşacaktır."

11. sayfa

Toplu sözleşmelerin yaklaşmasıyla birlikte emek, ekonomik ve sosyal taleplerini sokağa taşıyor.

Esaretten kurtuluşun şah damarını gerillada bulan kadın Munzur'un zirvelerinde özgürlüğü soluyor.

Okurdan

M. ALİ ÇAKIROĞLU'NA

Sevgili gözlük,
can yoldaşım,

Şehit yoldaşlara mektup yazılmasını hep garipserdim. Onca yükü birlikte omuzladığımız, onca paylaştığımız seni, senin ardından anlatmalara hemen alışamıyor insan, yokluğunu henüz tam kavrayamaktan, bilince çıkaramamaktan belki.

Oyle zamansız bıraktın ki bizi, sende özleştireti istemek gerek. Bu özleştirmede, kısa bir dönem için bile olsa, Komünist Gençliğin bir önderini yitirmesinden doğacak boşluğun hesabını vermeliyim. Bir de sana teşekkür borçluyuz, sadece bu güne değin mücadeleye kattıklarınla değil, düşmana bir tokat daha atacakken seni yakalayan ölümünle de bizi bir adım daha ileri taşıdın; "kanınla perçinledin zaferimizi." Seni erişilmez kılmak değil, bugüne değin önümüzde yürüyen seni tanımak, sana erişmek aşmak gerek. Seni anlatmak gerek...

Dostluğumuz bir uzun yolculuktan başladı seninle. zorunluluklardan özgürlüklere.. Nasıl bunca özgürleştin, bu kadar çok yol tepinin kısacık zamanda? Olağanüstü yetenekler, doğaüstü güç falan değil; alabildiğine dürüstün sen. Dürüstlüğü kavrayışla, bilinçle, PARTİMİZ IDEOLOJİSİYLE birleştiğinde, düşmana ve onun ideolojisinin yansıması olan her türlü sapmaya ve zaafa kan kusturan bir silah oluyordun ellerinde. Senin elindeki bu silahın adı, yolumuza çıkan her türlü engeli süpürmenin, daha ileriye koşmanın, Başkan Mao'nun dediği gibi "dorukları fethetmenin" cesaretiydi.

Dürüstlüğü, doğruluğun garantisi oldu hep. Alçak gönüllülüğün ise bunun zorunlu bir devamı. "Kitlelerden kitlelere" sloganını bu erdemlerinle çok insandan daha kolay bilince çıkardın. "Kitlelerin öğrencisi olunmadan öğretmeni olunmaz." işte sen bu yüzden iyi bir öğretmendin, Komünist bir önderdin, erdemlerine sürekli fazlasını katmanın yolu açtı, pratikten ve gerçeklerden kopmadın. "Dürüst ve yalın, gerçeğe yakın, gerçek gibi güzel ve sürekli derinleşen, çoşan..."

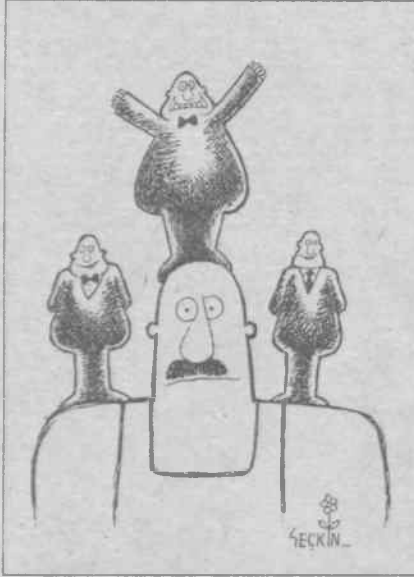
Yazmak zor geliyor, ağır geliyor yoldaş! Senden ayrı düşmenin hüznüne bir de seni anlatamamanın ezikliği ekleniyor. Belki yazmak gereksizdir, her insan kendi tarihini yazar. Tarihini kavgamıza altın harflerle yazan, komünist gençliğin pratiğinde ifadesini bulan bir önderin beynini, yüreğini kelimelere sığdırmaya çalışmak, ona haksızlık olmaz mı? *Hele de, senin tarihin yoktan var etmenin; zaaflarını, hatalarını, aşma çabasıyla beraber, ağır yükleri tededdütsüz sırtlama fedakarlığının; büyük iş, küçük iş değil, esas tali ayrımı yaparak, kendini son sınırına kadar zorlamanın kitlelerden öğrendiğini sistemleştirerek, onlarla birlikte pratiğe geçirmenin; durmaksızın*

araştırmanın, kongremizi zafer ulaştırmada ve her zaman doğruların hakim hale gelmesi çabasında "akıma karşı kürek çekme cesaretinin"; düşmanı boyun eğmezliğinle dize getirmenin; coşkunun; sevginin; Partiye bağlılığın tarihi iken..

İyi bir önderdin. Bir yandan bir adım daha önde olmak için koşarken, bir yandan da kendini silme çabasıyla önünde yürüdüklerini bulunduğu yerlere çektin, çok insan yetiştirdin. **Senin tarihin komünist gençliğin her militanının beyninde kazılı zaten.** Hüznün yüreklerimize çöreklenmiş. Ama "acı bir silah gibi saklıyoruz" yoldaş! Düşman sevinemeyecek, senin gibi bir komünistin artık karşısında olmadığına, "devinime hüküm geçiremeyecekler", bir kat daha kabaran hıncımızla coşkun bir sel gibi boğacağız, faşizmi, emperyalizmi, komprador kapitalizmi ve her türden gericiyi. Biz de cesetlerimizle taşıyacağız insanlığı altın çağa.

*"Kaldır başını bak
Kökü yeraltı sularında
Allı dudaklarında safağın
Açtı açacak, kızıl goncası dünyaların.."*

İstanbul'dan bir yoldaşı

Teslim Töre'nin
"acı" gerçeği

Teslim TÖRE'nin teslimiyeti üzerine:
Teslim TÖRE ve yoldaşına açık mektup.

TKEP Genel sekreteri TÖRE ve arkadaşlarının göz altına alınmalarından sonra ilerici kamuoyunda yaşanan tartışmaları ibretle takip ediyoruz.

TÖRE'nin yakalanışı ve burjuvazi karşısında diz çökmüş vaziyetine gerçekten üzüldük. Devrimci Hareket'e

uzun yıllardan beri emeği geçmiş bir şahsiyetin birden bire tornistan edip, burjuvaziye el sallaması basit gerekçelerle açıklanamaz. Teslim TÖRE Emeğin Birliği ve daha sonra TKEP Genel sekreterliğine getirilmiştir. Kendisine ve partisine belli bir kitle tabanı bulmuştu. "Proletarya için, bir kaç kitaba da imzasını atmıştı. Emek dergisinde "proletarya adına" yazıyordu. Görülmüştür ki proletarya ve diğer kitleyi avutmuştur.

Sorunu bütünsellik içinde ele alıp Diyalektik materyalist bir yöntemle irdelemek, neden ve sonuçlarını ortaya kısaca da olsa koymayı devrimci bir görev olarak görüyoruz. Aynı kulvarda yüzen her devrimci kendini bu noktada sorgulamalıdır.

TÖRE'nin anlatımlarına göre başta Sovyetler Birliği olmak üzere doğu blokundaki geriye dönüşlerle birlikte kendisini de "geriye dönüş" sürecine kapırmıştır. Çünkü ona göre "Sosyalizm'de geriye dönüş imkansız"mış. Bu ünlü teorisini uluslararası proletarya'nın büyük öğretmeni STALIN'e dayandırması işin diğer komik yanındır. Bu ifade STALIN yoldaşa büyük bir hakarettir. Bay TÖRE, STALIN'i bilinçli bir şekilde çarpıtmaktadır. STALIN: "Proletarya diktatörlüğü; sınıf mücadelesinin yeni koşullar altında devam ettirilmesidir" der. Ve devamla "Sosyalizm de uzlaşabilen sınıf karşıtlıkları, KP'nin yanlış politikaları neticesinde uzlaşmaz bir hal alabileceğini" açıkça ifade etmiştir. 1939'larda, Devlet sorunu karşısında hatalı teorik tespitini 1952 yılında kaleme aldığı son yazılarında düzeltilmiştir. Kısacası, kendi ideolojik, siyasi çürümüşlüğüne STALIN'i dayanak yapmanız tamamen siyasal bir komedidir ki STALIN'i "sevseniz" bile.

Bay TÖRE, ünlü tespitlerini bugünkü süreçte de devam ettirerek şöyle der: "Bugün hala Rusya'da Kapitalizm egemen değildir. Orada egemen olan demokratik bir ortamdır. Ne burjuvazinin tam bir egemenliği vardır, ne proletaryanın egemenliği vardır. Emekçi halkın bir diktatörlüğü vardır. Orada bir bocalama süreci yaşanmaktadır. (Gerçek Dergisi Sayı:13) Bu noktada size şu söz söyleyebiliriz yalnızca KÖRSÜNÜZ! KÖRİ..."

Sosyalizmi yeniden tartışmaktan yanasınız. Size önerimiz: Bu konuda ünlü burjuva kulüpleri var. Bu işi orada daha iyi halledersiniz. (!)

Bize göre sorun şudur: Dünya'yı kavrama ve değiştirme mücadelesinde eldeki silahın MLMZD olması zorunluluğudur. TÖRE, Gerek Sovyetler Birliğindeki gelişmelere ve gerekse Sosyalizmin sorunlarına Mao'cu cepheden bakabilmeyi başarabilmiş olsaydı, o hazine sonu böyle olmayacaktı. Belki kendisi de eline silahı alıp Kürdistan ve Türkiye dağlarının yar'ı olabilecekti. Ve sonuç olarak: Teslim TÖRE'nin bugünkü durumu taşıması olduğu Revizyonist düşüncelerin dışı vurumudur. Ayrıca

Hüseyin Bakır'ın TÖRE için yoldaş demesi de düşündürücüdür. Özgür Gelecek'e yayın hayatında üstün başarılar Devrimci selamlarımızla.....

Paris, SANTE Cezaevi (Blok D) (TKEP)eski taraftarları Mehmet ve Abuzer.

Özgür Gündem'i
doğruluğa davet
ediyoruz

Özgür Gelecek Gazetesine, Ben uzun süredir gazetenizin okuruyum. Özgür Gelecek sosyal kültürel ve siyasi olarak içeriği doyurucu yazılar yazdığından dolayı içtenlikle teşekkür eder devrimci selamlarımı sunarım.

Size bu mektubu yazmamın nedeni Özgür Gündem'in hem taraflı hem de doğru olmayan haberler yayınladığından dolayı; bu gazeteyi protesto ediyorum ve bundan sonra da haber veya yazıları yanlış bir şekilde çarpıtıp yazmamaya ve doğru haber yaymaya davet ediyorum.

7 Temmuz Çarşamba günü, Gazi Osmanpaşa'ya bağlı Gazi mahallesi ve Zübeyde Hanım mahallesinde Sivas katliamını protesto etmek için demokratik kitle örgütlerinin ortak aldığı kararla kitleler kepenk kapatma ve kontak kapatmaya çağırıldı. Çağrıya katılım yüzde 99'u buldu. Devletin ve polislin psikolojik moral bozukluğu yaratmaya çalıştığı, polislerin yer yer esnafın gözünü korkutmak için kepenk açmaya zorlayıp, esnafı ihbarcılık ve işbirlikçiliğe davet ettiği bu yoğun baskı ortamında, bütün bunlara halkımız hiç taviz vermeden karşı koydu. Ama tüm bu sevindirici durumu Özgür Gündem sanki PKK tarafından örgütlenmiş bir eylem olarak yayınladı. Demokratik kitle örgütlerini yokmuşcasına, sadece PKK varmışcasına eylem ona maledilmiş. Biz burada PKK'nın dayatacağı bu tür eylemlikleri desteklemiyor ve yok saymıyoruz. Yapılan her devrimci eyleme saygı duyuyoruz.

Gaziosmanpaşa Bölgesi
Özgür Gelecek Okurları

KİRVEM

Geceyi araladım bilinmez gidiyorum
Sevda çölünde ufkları dolaşıyorum
Ayn altında yarım kalmış ezgimizi söylüyorum
Kırvem seyrimesin safağı senle yudumluyorum

Karılığı yardım, göğsüme yıldız dolduruyorum
Kavgana bezendim maviyi güneşle içiyorum
Hasretine tutuştum dağlara koşuyorum
Kırvem allara boyandım gümlüşe benziyorum

Serda CİHAN

ILAN

Gençliğin komünist önderi
M. ALİ ÇAKIROĞLU SEN; düşmanın yaralı bedenine yaptı işkenceli sorgularda kurucu önderimiz İBO gibi sınırlarını beraber götürdün. Kanın yerde kalmayacak!

"Yoldaşlar,
Bu yola fedaysa başımız,
Kesindir zaferimiz.
Susmasın silahlarımız!"

Sağmalcılar Cezaevi'ndeki
TKP/ML-TIKKO-TMLGB tutsakları

özgür
gelecek

elinize daha sağlıklı geçsin istiyorsanız

ABONE OLUN!

ABONE BEDELİ: Yurtiçi
6 aylık (12 sayı) 120.000 TL 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL
Yurtdışı
6 aylık (12 sayı) 48 DM 1 yıllık (24 sayı) 96 DM

Banka makbuzunun fotokopisini

"Özgür Gelecek Gazetesi, Umur Yayıncılık Ltd. Şti. Oğul Sokak No. 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL" adresine gönderin.

— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 120.000 TL/240.000 TL'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187 yurtiçi hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.
— 6 aylık/1 yıllık gazete bedeli olarak 48 DM/96 DM'yi Kemal Boztaş, T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No. 2004187 yurtdışı hesabına yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

ADI SOYADI:
ADRESİ:
ŞEHİR:
TELEFON:

UMUT YAYINCILIK VE BASIM SANAYİ LİMİTED ŞİRKETİ adına Sahibi ve Sorumlu Yazışmaları Müdürü: Kemal Boztaş, Genel Yayın Yönetmeni: Aydın Hanbayat,
Yönetim Yeri: Oğul Sokak No. 16 Sultanahmet-İSTANBUL Tel:516 25 38 - 516 60 20 Faks: 518 23 23. BÜROLAR: ANKARA: Necatibey Cad. No. 80-12 Maltepe Tel-Faks: 230 63 27. İZMİR: 850. Sokak No. 31 Üçüncübeyler Yaparsoy İşhanı 5/504 Konak Tel: 41 93 09. ÇUKUROVA: Atatürk Cad. Belediye Karşısı Çıkmaz Sokak Seven Ap. Kat 1 Daire 1 Tel: 573 780 Adana. MALATYA: Turgut Temelli Cad. Halepoğlu Apt. B blok. D:8 Tel-Faks: 22 08 04. ESKİŞEHİR: Sakarya Cad. Konya İşhanı No. 12 Daire 21 26120. KAYSERİ: Cumhuriyet Mah. Aytar Sok. Faraçoğlu İşhanı (9) Kat:4 No:5.

Avrupa Temsilciliği: Basel Halkevi Erlen Str. 58-4057 Basel SCHWEİZ
ABONE KOŞULLARI: Yurtiçi: 6 aylık (12 sayı) 120.000 TL 1 yıllık (24 sayı) 240.000 TL Yurtdışı: 6 aylık (12 sayı) 48 DM 1 yıllık (24 sayı) 96 DM. Yurtiçi Hesap No: Kemal Boztaş T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No: 2004187. Yurtdışı Hesap No: Kemal Boztaş T. Vakıflar Bankası Nuruosmaniye Şubesi Hesap No: 4004188
Baskı ve Hazırlık: UMUT YAYINCILIK, Başlıcağı: Oğul Sokak No. 16/2 Sultanahmet/İSTANBUL

www.partizanarsiv.net

Dersim sendromundan topyekün savaş sendromuna

Dağların ferman dinlemediğini iyi bilmektedir. Dağdakileri düze indiremeyeceğini anlayan Güreş düzdekilere tehdit üstüne tehdit savurmaktadır. Ancak nafile, çünkü sınıfsal ve ulusal kurtuluş mücadelesi silahların devindirici gücünde sebat ettiği müddetçe Kürt ulusuyla ve emekçi halklarla daha da bütünleşecektir. Bu bütünleşmeyi parçalamaya Türk devletinin gücü yetmeyecektir.

romu" politikalarına dönmüşlerdir.

Dağların ferman dinlemediğini iyi bilmektedir. Dağdakileri düze indiremeyeceğini anlayan Güreş düzdekilere tehdit üstüne tehdit savurmaktadır. Ancak nafile, çünkü sınıfsal ve ulusal kurtuluş mücadelesi silahların devindirici gücünde sebat ettiği müddetçe Kürt ulusuyla ve emekçi halklarla daha da bütünleşecektir. Bu bütünleşmeyi parçalamaya Türk devletinin gücü yetmeyecektir.

Topyekün savaşın uygulanabilmesi için Türkiye'den ne kadar Kürt varsa "düşman" ilan ediliyor. Göç ettirilmeleri, izlenmeleri, fişlenmeleri emrediliyor. Birbirine kırıdılmak için koruculuk özendirilerek çekici hale getirilmek isteniyor. Operasyonlar için kitlesel katliamlar için boş kağıda bakan imzası atırılıyor. Resmi katillerin teşhir edilmesi için kepenk kapatarak protesto eden esnafa cezalar biçiliyor. Halkın gözü ve kulağı olan gizlenen gelişmeleri açığa çıkaran Sosyalist basın peş peşe toplatılarak yüklü cezalara çarptırılıyor ve böylece kapatılmak isteniyor. Dev-

let-eşraf işbirliğinin propagandasını yapan bab-ı ali basını ödüllendiriliyor dahası TSK'ya yüksek moral vermesi ve desteklenmesi emrediliyor.

Bu anlamda Mehmetçik basına birifing verilerle pervazsızca yapılacak katliamlardan tam bir ölü sesizliğine yatmaları ve esas olarak genel kurmay hükümetinin şirin gösterme propagandası önlerine konuyor. Olası gelişmeleri kendilerine danışarak yazmaları emrediliyor. Tansu Çiller'e yamanan Erdal İnönü, "haberi verin ama, ayrılıkçı teröre alet olmayın" diyor. Bu da hükümet ve muhalefetin oluştur-

duğu milli mutabakat'ın zapt-u rapt hareket etmesi gerektiğini, topyekün savaşın dizginsiz yürütülmek istendiğini gözler önüne seriyor.

Böylece gelecek toplumsal muhalefeti kanla bastırma işini iç kamuoyunda hem de dış kamuoyundan gizleyerek yığınlar du-yarsız hale getirilmek isteniyor. Bu da, "ez-yönet" politikasının bir biçimidir.

Son memur maaşının düşük tutulmasını kaynak yokluğuna bağlayan Çiller yaptığı bir konuşmada, 150 trilyon lira bütçe açığı bulunduğunu belirterek bunu ilk etapta 115 trilyon liraya düşürmek istediklerini söylüyor. Bu nedenle işçi memurun sırtına yeni bir faturayı eklemek istiyor. Öte yandan memur ücretlerine yapılan düşük zammı da savunarak, "olmayan bir parayı nasıl verelim" diyerek saldırının ilk hedeflediği yeri belirtiyor.

Bilinen odur ki bugüne kadar uygulanan tüm ekonomik kararların daima en ağır faturası emekçilere çıkartılmıştır. Yani emekçilerden kesilen silaha aktarılmıştır. Türki-

ye'nin halen yürüttüğü askeri projelerin toplam bedeli 220 trilyon liradır.

Kitlerin özelleştirilmesine başlayan Çiller aslında bunu kafasından yapmıyor. Bilindiği gibi özelleştirilmeyi dünya bankası savunuyordu ve 1993 yılında hükümetin 100 bini kadrolu 240 bini sözleşmeli toplam 340 bin kişiyi işten atmasını önermişti.

Bugün yapılanda bu senaryo gereğidir. Ancak kamu çalışanlarının örgütlenmeye yöneldiği günlerde özelleştirilmenin hemen ele alınması düşündürücüdür. Zira işten atılmaları ve ücret zammı talebinde bulunan kamu emekçilerine karşı şiddetle cevap veren Genelkurmay hükümeti belliki dağda olduğu gibi metropollerde de işçilerden çok çekeceğe benziyor.

İşte topyekün savaşın bir ucuda buralarda uygulanmaktadır.

Sosyalist basın üzerindeki baskı sindirme operasyonları tüm hızıyla devam ediyor. Artık sıradan haber yazıları bahane edilerek toplatma kararları çıkartılıyor, yazı işleri müdürleri savcılığa "davet" edilerek gözaltına alınıyor. Bununla yetinmeyen egemenler Sosyalist dergi ve gazeteleri sudan gerekçelerle kapatıyorlar. Gündem gazetesi şimdilik oltaya alınmış durumda. Gazetemiz Özgür Gelecek peşpeşe toplatılmakta, temsilcilerimiz yolda yürürken dahi sorgusuz-sualsiz gözaltına alınmakta işkenceden geçirilmektedir.

DKO'lar işlevsiz kılınmak için yine sudan bananelerle kapılarına kilit vuruluyor. HEP'in kapatılması bunun en somut göstergesidir.

Topyekün savaş her ne kadar Türkiye Kürdistan'ında uygulanmaya konulduysa orayla sınırlı değildir. Ülkeyi sarmalayan işçi memur eylemlerinin ve dağa koşut olarak gelişen halk muhalefetinin bastırılması içindir. Özellikle Türkiye Kürdistan'ında sınıf perspektifiyle gelişen gerilla mücadelesinin bu yaz'la birlikte yaptığı atılım ve Toroslara da sıçramasının kesintiye uğratılmak istenmesidir de.

Nerdeyse koalisyon hükümeti hüviyetini bir yana bırakıp resmen Genelkurmay hükümeti hüviyetini kabullenen Tansu Çiller hükümeti onursuzluğun ve piyonluğun yeni örneklerini sunuyor.

Topyekün savaşa karşı yoğun gerilla eylemlilikleri

Haber Merkezi/T.Kürdistanı'nda yaşanan iç savaş giderek tırmanıyor, köyler ateşe veriliyor, insanlar kurşuna diziliyor, toplu katliamlar yapılıyor, kalanlar göçe zorlanıyor.

Gerilla mücadelesinin halkla bütünleştiği alanlar devlet güçlerinin korkusu haline geliyor. Bu gibi yerlerde "böl ve yönet" politikası güdülmüyor.

Ancak buna karşı gerilla eylemlerinde de bir artış olduğu gözleniyor. Kitlelerin silahlı mücadeleye yönelimi giderek yükseliyor. Ve kitleler daha da bütünleşiyor. Gerilladan desteğini esirgemiyor. Devlet güçlerinin her türlü çabasını boşa çıkarıyor.

Gerillanın devlet güçlerine indirdiği her darbe kitlelerin sevinç kaynağı oluyor.

Dersim'in Ovacık ilçesine bağlı Çakperi köyünün Beşevler bölgesinde 19 Temmuz günü yoldan geçen askeri bir konvoyu pusu kuran TIKKO gerillaları ile devlet güçleri arasında çıkan çatışmada 7 askerin öldüğü, 10 askerin de yaralandığı gelen haberler arasında.

Ovacık'tan 7 Km uzakta ve saat 16.00 sıralarında meydana gelen olayda yaralananların helikopterle Elazığ ve Dersim hastanelerine kal-

dırıldıkları öğrenildi. Operasyon nedeniyle Ovacık'a giriş çıkışlar yasaklanırken telefonlar da kesildi.

Öte yandan 22 Temmuz tarihli Gündem gazetesinin bu olayı ARGK'ya mal ederek vermesi yöre halkı tarafından tepkiyle karşılandığı gelen haberler arasında.

PETER VE SARITAŞ KARAKOLLARINA BAŞKIN

16 Temmuz günü TKP/ML'ye bağlı TIKKO gerillalarınca basılan Peter ve Saritaş karakolları bombalandı. Uzun süren çatışmada gerillalardan kayıp olmadığı ancak devlet güçlerinden sayısız belli olmakla birlikte kayıp olduğu gelen haberler arasında.

Olay nedeniyle Ovacık Tunceli karayolu trafiğe bir süre kapatıldı.

Yöre halkı arasında büyük bir sevinç yaratan baskın nedeniyle devlet güçlerinin giriştiği operasyonun pek ciddiye alınmadığı bildirilmektedir.

ÇEMİŞGEZEK'TE ROKETLİ SALDIRI

Çemişgezek ilçesi TIKKO gerillaları tarafından basıldı. Roket ve ağır silahların kullanıldığı çatışma-

TIKKO gerillaları Dersim'de Topyekün savaşa karşı koyma yürüyüşünde.

da resmi kuruluşların yoğun ateşe tutulduğunu ve gerillalardan kayıp olmadığını belirten köylüler, devlet güçlerinden ne kadar kayıp olduğunu tam olarak bilmediklerini söylemektedirler.

Ayrıca; Dersim, Erzincan karayolunun Kırmızı Köprü (Pirdo sor) mevkiinde kesildiği ve yine Dersim-Ovacık mevkiinin Veng Köyü yakınlarında yol kesildiği ve bir süre TKP/ML Olağanüstü Parti

Konferansı hakkında propaganda yaptığı, Türkiye Kürdistanı'nda sürdürülen kirliliğe karşı mücadelelerini daha yoğunlaştıracağını "böl-ez" politikasının da sökmeyeceğini dile getiren TIKKO gerillalarının daha sonra üslerine döndükleri şeklinde yolcular tarafından bu eylemin köylülere yansıtıldığı ve geniş bir yankı bulduğu gelen haberler arasında.

Mustafa Kalkan trafik kazasında yaşamını yitirdi

Haber Merkezi/TKP/ML'nin yurtdışı faaliyetinde aktif çalışanlarından biri olan Mustafa Kalkan Almanya'da geçirdiği bir trafik kazası sonucu yaşamını yitirdi.

TKPML-YDB'nin yaptığı basın açıklamasına göre "Mustafa Kalkan 1958 yılında Tunceli-Hozat kazasının Buzlupınar (Kırmık) köyünde dünyaya geldi. Orta halli bir köylü ailesinin çocuğu olan Kalkan 1977-1973 yıllarında TKP/ML'yle sıcak ilişkiye geçti. Lise öğrenimini tamamladıktan sonra Hozat ve çevresinde yarı profesyonel olarak parti faaliyetlerini sürdürdü. 1982 yılında profesyonel parti çalışmalarını sürdürürken, kurye olarak gittiği görev yerinde polis tarafından yakalandı. Uzun sorgulama ve işkencelerden sonra tutuklandı. Elazığ cezaevine gönderildi. Cezaevinde karamsarlık, yılgınlık ve teslimiyete karşı kendi devrimci onurundan ve partisinin düşüncelerinden ödün vermeden direndi.

1982 yılında Elazığ cezaevinin taban diplerini delerek firar eden Mustafa Kalkan, TIKKO gerilla birliklerine katıldı. Uzun bir dönem kırık bölgelerde halk tarafından çok sevilen bir gerilla olarak çalışan Mustafa Kalkan, kendi özgül durumundan dolayı yurtdışına çıkarıldı. Avrupa topraklarına ayak

Mustafa Kalkan aktif bir Parti çalışanıydı.

basar basmaz partisiyle hemen ilişkiye geçti."

TKP/ML-YDB'nin açıklamasında Mustafa Kalkan'ın "revizyonizm, oportünizm, legalizm, reformculuğa ve her türden burjuva akımlara karşı tavır alarak TKP/ML'yi bütün düşmanlarına karşı göz bebeği gibi savunduğu" belirtilerek "Onun partimiz TKP/ML için emek verdiği bütün değerlerine sahip çıkarak, mücadelesi önünde saygı ile eğilip, mücadelede yaşatacağız" deniliyor.

Dersim Gökçek köyü ormanı yakıldı

Haber Merkezi/İHD Tunceli Şube Başkanı Mehmet Gülmez 26 Temmuz'da bir basın açıklaması yaparak insan hakları savunucuları ve çevrecilerden Dersim'deki orman katliamına karşı yardım istedi.

Mehmet Gülmez: "yıllardır devlet güçlerinin orman yakma alışkanlığı son günlerde hız kazanmış durumdadır. Dersim'in en güf or-

manlarından olan Gökçek köyü ormanı (yaklaşık 7 km. uzunluğunda, 4 km. genişliğinde) 23 Temmuz tarihinde iki jet uçağı tarafından sürekli bombalandı. ve orman alev alır almaz cayır cayır yandı. Derdimizi anlatacak devlet yetkilisi yok. Fürtüvatan devlet, Doğamızın böyüğüne, emelmesine insanlık göz yummamalıdır" dedi.

Jandarma karakolunda işkence seansları

DERSİM, Özgür Gelecek/ Özeld Dersim'de ve genelde tüm Kürdistan'da devlet ve düzen güçlerinin halka uyguladığı zulmün, vahşetin tarifi mümkün değil. Jandarmanın, özel timin korucuların keyfi ve pervasız zulmün bedenlerinde ve yüreklerinde hissedilen iki Dersim'inin yaşadıkları işkenceler devlet terörünün görünen yüzünden iki ayrıntılı fotoğraf sadece.

20 Temmuz'da Ovacık Yeşilyazı nahiyesi karakoluna gece alınan Hasan Eren ve İmam Ayata ağır işkenceden geçirildikten sonra nahiyeyi terketme şartıyla serbest bırakıldılar. Olay şöyle gelişti: Ak-rabası Şükrü Ayata'nın evinde misafir bulunan İmam Ayata karakol komutanı Astsubay Ali Akdamar tarafından gece saat 9.30 sularında alınıp karakola götürülüyor ve karakolda uzman çavuş Orhan..... ile birlikte ağır işkence yapıyor. Köyü terketme şartıyla gece saat 24.00 sularında serbest bırakılıyor. Kendisiyle görüştüğümüz İmam Ayata "Karakol komutanı ve askerler halka baskı uyguluyor, ben buna karşı çıkıyorum. Beni bundan dolayı işkenceden geçirip korkutup susturmaya çalışıyorlar" dedi. İmam Ayata'nın yüzünde ağır darp izleri vardı. Sirtında da yumruk darbeleri vardı.

Aynı gün saat 12.00 sıralarında Yeşilyazı da bakkaliye işleriyle uğraşan Hasan Eren'de karakol komutanı Ali Akdamar tarafından alınıp karakola götürülüyor. Hasan Eren'de ağır işkenceden geçiriliyor. Görüşmemizde "Karakol Komutanına veresiye mal vermediğim için birgün önce tartıştık ikinci günde beni götürüp uzatmalı çavuş Bayram Er, uzatmalı çavuş Orhan..... ve Ali Akdamar suya sokup dövdüler. Köyü terketme şartıyla gece 3.00 suları serbest bırakıldılar" dedi.

Köylüler: "Karakol Komutanı Ali Akdamar psikopat, çok korkak bir manyaktır. Can güvenliğimiz yok.

İmam Ayata (aşağıda) ve Hasan Eren (üstten) yoğun işkence gördüler

İmam Ayata'yı 1 hafta önceden dövdü. Sıra birgünde bize gelecek. Bu deli nahiyemizde bilinçli olarak verilmiş" dediler.

Hasan Eren ve İmam Ayata Ovacık Cumhuriyet Savcılığında sul davasında bulunuyor. Can güvenlikleri olmadığı için köylülerini terk ettiler.

Kayseri temsilcimiz tutuklandı

Haber Merkezi/Kayseri temsilcimiz Hüseyin Bektaş komik bahanelerle 21 Temmuz'da Kayseri DGM'ce tutuklandı.

Kayseri Temsilcimiz düzen güçlerinin tezgahladığı tutuklamanın öyküsünü Kayseri Kapalı Cezaevi'nden faksлады mektupta şöyle anlatıyor:

"Dostlar, geçen ayın sonunda Kayseri'de Anadolu Fuarı açıldı. Ben de bir yer kiralayarak "Özgür Gelecek Kitabevi" adında bir kitabevi açtım. 19 Temmuz'da saat 7 civarında Kayseri'nin Sivas Caddesi üzerinde Büyükşehir Belediyesi'nin yanındaki otobüs durağında, sivil polisler tarafından gözaltına alındım. Direk fuardaki kitabevime götürüldüm.

Kitabevinde arama yapıldı. Arama sonunda duvarlara astığı poster ve afişler alındı. 20 Temmuz'da ise toplatma kararı çıkarılmış gazete ve dergilere elkondu. Böylece kitabevi kapatıldı. 21 Temmuz'da çıkarıldığım Kayseri Devlet Güvenlik Mahkemesi'nde tutuklandım. Suçlamalar ve gösterilen deliller çok komik.

Suçlama olarak "TKP/ML üyesi olmak ve propagandasını yapmak" getiriliyor. Bunu kanıtlayacak delil olarak kitabevime yaptırılmış poster ve afişleri gösteriyorlar. "Poster ve afişlerin yasal olduğunu, poster ve afişlerin bir kısmının Kayseri'de temsilcisi olduğum Umut Yayıncılık ve Basım Yayın Ltd. Şirketi'ne ait olduğunu ve bunun afişlerin altında belirtildiğini, ve bunları asmanın ve satmanın yasadışı bir örgüt üyesi olmak ve propagandasını yapmak anlamına geleceğini belirttiğim halde tutuklandım. DGM savcısı tarafından ifadem alınırken yasal olmamasına rağmen özellikle bir sivil polis te yanımızda bulunduruldu."

Yazışları Müdürümüz Kemal Boztaş: "Sosyalist basım işlevsiz hale getirmek isteyen hakim sınıflar, son günlerde peş peşe yazışları müdürlerini tutuklama furçasına giriştiler.

Baskı ve sindirme politikasına karşı göğüs geren basın mensupları sudan bahanelerle gözaltına alınmaktadır" diyerek Kayseri temsilcimizin tutuklanmasını kınadı.

Tüm baskı ve sindirmelere rağmen Kayseri irtibat büromuz açıktır. Açık kalacaktır.

Alibeyköy'de esnafa tehdit

Haber Merkezi/İstanbul'da, Gaziosmanpaşa ve Alibeyköy ilçelerinde TKP/ML'nin Olağanüstü Parti Konferansı'nı halka duyurmak amacıyla "Ajtasyon-Propaganda, davar yazılamaları, pankart asma, bildiri dağıtma" gibi eylemlilikler yapıldı. Bu faaliyetler üzerine polis, Alibeyköy'de esnaf ve halka "TIKKO'cular" ihbar etmeleri için ajanlık ve işbirliği teklif etti. Esnafın insanlar polisine kendilerine: "Biz buradaki devrimci hareketleri tanıyoruz, bu TIKKO'cular nereden çıktı? Bunları tanıyorsanız bize bildirin. Tekrar geleceğiz, iyi düşünün kararınızı verin" dediğini anlatıyorlar.

Malatya'da orman katliamı

MALATYA, Özgür Gelecek/ Çok az bir ormanlık alanı sahip olan Malatya'da, var olanlar da ikinci orduun emri ve Orman İşleri Genel Müdürlüğü'nün onayıyla imha edilmeye başlandı.

Malatya'ya bağlı Doğanşehir ilçesinin ormanlık alanları gerillaların buralarda gizlenip, barındığı gerekçesiyle kesilmekte. Ancak yetkililer, ormanlık alanın neden kesildiğine dair hiçbir bilgi vermemekte.

M.Ali Çakıroğlu Tarsus işkencehanelerinde anıldı

İstanbul/Özgür Gelecek- 13 Temmuz'da Fikirtepe'de kaldığı evde TKP/ML olağanüstü konferansının tanıtım kampanyası için hazırladığı bombanın patlaması sonrasında eve gelen polislerin tedavisini geciktirmesi sonucu şehit düşen TKP/ML üyesi, TMLGB genel sekreter yardımcısı M. Ali Çakıroğlu'nun Mersin'de yapılacak anmasına İstanbul'dan giden, işlemlere iki muhabirimizin de olduğu 16 kişinin yer aldığı otobüs 18 Temmuz'da Tarsus girişinde resmi ve sivil polislerce durduruldu.

Kimlik isteyen polise otobüstekilerce gerekçe gösterilmedikçe kimlik verilmeyeceği belirtildi. Bunun üzerine resmi ve sivil polisler silahlarını kitleye doğrultarak bindikleri otobüsün soförünü tehdit edip otobüsü Tarsus Merkez Karakolu'na sürmesini söylediler. Burada da kitle kendilerinden kimlik isteyen polise gerekçe gösterilmedikçe kimlik tespiti yaptırılmayacağını belirttiler. Otobüste kimlik tespiti yapamayacaklarını anlayan polisler bu defa otobüstekileri inmeye zorladı. Polislerin "otobüsün inin" tehditlerine "inmiyoruz" cevabı verildi. Bu defa tekme tokat saldırılarına otobüstekilerce karşılık verildi. Tekme tokat karakola sokulan 16 kişi burada da polislerin saldırılarına sloganlarıyla cevap verdi.

Siyasi eylemlere pek alışık olmadığı anlaşılan karakoldaki resmi polislerden biri bunu şu sözleriyle ifade ediyordu "20 yıllık polislik hayatımda böyle bir olayla ilk kez karşılaşıyorum, hem kimlik tespiti yaptırılmıyorsunuz hem benim karakolumda eylem koyuyorsunuz. Benim karakolumda eylem koyamazsınız" diyerek sağa sola koşup eliyle masaya vuruyordu. (ikinci gün tuvalete giderken bu polislin elinin

sargılı olduğu farkediliyor. Herhalde şaşırışlığın verdiği heyecanla masaya çok hızlı vurmuş olacak!) Aynı polis sonradan gelen sivil komiserine "komiserim bunlar hem kimlik vermiyorlar hem de yaka numaraları, üniformaları yırttılar" diyerek eylemcileri şikayet ediyordu.

KARAKOLDA İŞKENCE VE DİRENİŞ

Karakoldan hücrelere götürülen insanların hepsi kaba dayaktan geçiriliyordu. Karakolda tutulan insanlar karakolda kaldıkları sürece hem ifade vermeyerek, hem açlık grevine giderek, hem de hiçbir tutanağa imza atmamaya polise protesto ettiklerini belirtiyorlardı. Karakolda kaldıkları süre boyunca terörle mücadele bölümünün polisleri ifade vermeme ve açlık grevi biçimindeki direniş tavrını kırmak için herkesi kaba dayak sorgusuna tabi tutuyordu. Biri muhabirimiz iki direnişçi de elektrik ve hayalarnın sıkma biçiminde bir işkenceli sorguya tabi tutuluyordu.

Bütün gözaltı süreci boyunca polis, bayanlarla daha fazla uğraşma ihtiyacı duyuyor ve bütün saldırı, işkencelere önce bayanlardan başlıyordu. Dayak, psikolojik işkence, cinsel taciz, sarkıntılık gibi yöntemlerle bayan direnişçiler ifade vermeye zorlanıyordu. Bu tür insanlık dışı işlemler dört gün sürdü. Bütün bu işkence seanslarına çoğunun ilk gözaltısı olmasına rağmen bayanlar çok olumlu tavır koydular. Tüm gözaltındakiler kaldıkları süre içerisinde direniş tavrılarını sürdürüyorlardı.

Mehmet Ali Çakıroğlu'nu anmak için yola çıkan topluluk gözaltına alınca kararlaştırdıkları anmayı gazetede belirttiler saatte

Tarsus işkencehanelerinden çıkan direnişçiler, M. Ali'yi mezarı başında andı.

nezarethanedede gerçekleştirdiler. Anma saygı duruşu, konuşma, slogan ve marşlarla (bayan ve erkekler ayrı ayrı hücrelerde ve aynı anda) gerçekleştirildi. Ayrıca gözaltının ikinci günü bayanlar işkence için yukarı alındığında aşağıdaki hücrelerdeki erkek tutsaklar Emre Bilgin ve arkadaşlarını saygı duruşu, konuşma, marş ve sloganlarla andılar. Açlık grevini kırmaya çalışan polis grevcilere şeker, su ve tuz vermiyordu. Direnişçi kırma yönündeki çabaları boşa çıkan polis 4. günün akşamı 16 kişiyi de 21 Temmuz'da Tarsus Savcılığı'na çıkarıyordu.

Savcılığa çıkan 16 kişi de gördükleri işkenceler konusunda ısrarla suç duyurusunda bulunmalarına rağmen savcı yasal olarak suç duyurusunun ifadelerinde geçemeyeceğini söylüyordu. Herkesin suç duyurusunda bulunması savcıyı terletiyor ifade almayı sürdürmek için

yüzünü yıkamak zorunda bırakıyordu. Sonuçta savcı 16 kişiyi de serbest bırakmak zorunda kalıyordu. 16 kişi gözaltındayken M. Ali Çakıroğlu'nun ailesi özellikle ağabeyi, gözaltındakilerle yakından ilgilenildi. İçerdeki sürekli polise sordu. Yiyecek gönderdi. Gözaltındakiler savcılığa bırakıldıktan sonra da askerlik için alkonulan bir okurumuza kefil olarak serbest bırakılmasını sağladı. Bırakıldıklarının ertesi günü kitle Çakıroğlu'nun evini ziyaret etti. Ardından gençlik önderini; mezarı başında saygı duruşu coşkulu bir konuşma ve sloganlarıyla anarak polis baskısının devrim şehitlerinin sahipletilmesini engelleyemediğini bir kez daha kanıtıyorlardı. Mehmet Ali Çakıroğlu için Tarsus'ta TKP/ML imzalı bir pankart asıldı. Başta Sağmalcılar Cezaevi olmak üzere cezaevlerinde de yoldaşlarınınca anmalar yapıldı.

Malatya'da bir Bektaşilik tüccarı Hasan Meşeli

Malatya/Özgür Gelecek- Malatya'da Hacı Bektaş-ı Veli Kültürünü Tanıtma Derneği Başkanlığı'nı yapan Hasan Meşeli, devrimci-demokrat çevreler ve Aleviler arasında da devletin ajanı gibi çalışan, gerici çevrelerle karanlık ilişkiler giren biri olarak tanınıyor. Başkanı olduğu derneğin üyeleri de Hasan Meşeli'nin "karşı devrimci" olarak nitelenen icraatlarından çok çektiklerini belirtiyorlar. Meşeli'nin Alevileri gerici çevrelere çekmeye, devrimci demokratik kitle örgütleriyle dayanışma ve iletişimlerini bozmaya çalıştığı da Malatya'da en çok tartışılan konular arasında yer alıyor.

Devrimci-demokratik kitle örgütleriyle hiçbir dayanışmaya, iletişime girmeyen Meşeli, halk düşmanı, Alevi düşmanı, gerici-faşist partilerle, dernek, basın ve vakıflarla çok sıkı iletişim ve dayanışma içerisinde. Ayrıca adı yasakçı valiye çıkan Vali Saffet Ankan Bedük hakkında basında en ufak bir eleştiri çıktığında, Meşeli kraldan çok kralcı kesilerek gerici basına valiye öven, savunan demeçler vermekte-

dir. Aynı zamanda evli olmasına rağmen dul bir kadınla dost hayatı yaşadığını Malatya'da bilmeyen yok. Ahlaksızlıkları ile ilgili anlatılan bir de skandal var. Meşeli bir kadına ilişki teklif ediyor. isteği reddedilince, kadın hakkında ve bazı dernek üyeleri hakkında, çeşitli spekülasyonlar yaratıyor. Kendisine ilişki teklif edilen bayanın dernek yönetim kuruluna ve Hasan Meşeli'ye ayrı ayrı mektup gönderip olayı açıklamasıyla durum ortaya çıkıyor.

Sivas katliamı yaşandıktan sonra Malatya'da bulunan DKÖ'ler ve sendikalar kınama mitingi yapmak için platform oluşturmak amacıyla, bu konuda Hacı Bektaş-ı Veli Kültürünü Tanıtma Derneği'nin Başkanı olduğu için Hasan Meşeli'ye de öneri götürdüler. Ancak Meşeli bunu kabul etmemekle kalmadı, Malatya'da çıkan gerici Yorum Gazetesi'ne bir de demeç verdi. Verdiği demeçte Meşeli:

"Sivas olaylarını kınama mitingine katılmadım diye tehdit edildim" yalanını ileri sürdü.

Meşeli bu tavriyla haklı olarak

gerici-faşistlerin yoğun desteğini almış durumda. Meşeli, aynı demecinde bu durumu şöyle açıklıyor:

"Sunni kardeşlerime teşekkür ederim; beni en iyi onlar anlıyor." Herhalde sayın! Meşeli milletvekilliğini düşünüyor olacak ki yine:

"Şimdiye kadar giden Alevi milletvekilleri Aleviler için ne yaptılar? Ayrımcılıktan başka" diyor.

Milletvekilliğine önem vermediğini, seçilse de doğrudan, halktan yana olacağını yazarak reklamını yapıyor.

Son olarak, Malatya'da birçok zorluklarla ayda bir çıkmayı sürdüren Özgür Gazetesi'nin Hasan Meşeli'nin bir rezaleti ortaya çıkarılmasıyla, Meşeli ve diğer gerici-faşist basın ve çevreler Özgür Gazetesi'ne yönelik karalamalara ve hedef göstermeye yöneldiler.

Kendisiyle görüştüğümüz Özgür Gazetesi sahibi ve sorumlu Yazışmaları Müdürü İlhan Atılğan, konuyla ilgili açıklamasında:

"Dernek içinde dönen oyunları ve Meşeli'nin yarattığı skandalı ortaya çıkardıkları için gerici çevrelerin ve yerel basının sözlü ve yazı-

lı saldırılarına maruz kaldıklarını" belirterek, Meşeli'nin yayından sonra sık sık telefon edip argo kelimeler ve tehditlerle kendilerini yıpratmaya çalıştığını ancak bunda da başarılı olamadığını belirtip sözlerini şöyle tamamladı:

"Yaşanan bunca olaydan sonra birçok dernek üyesi dernekle ilişkisini kesmiş ve bazıları gazetemize gelecek çeşitli bilgi ve belgeleri bize vermişlerdir. Bunlar bizde mevcuttur. O nedenle gazetemize tehdit için telefon açan Meşeli'ye bizi mahkemeye vermesini, orada hesaplaşacağımızı söyledik. Ancak şu ana kadar böyle bir girişimde bulunmadı. Hakkımızdaki asılsız iddiaların düzeltilmesi için başvurduğumuz Hamle Gazetesi "Sivas olaylarını gerici-faşistler yaptı" dediğimiz için, yayınladıkları haberi tekzip etmeyeceklerini söylediler. Biz Malatya'da demokrat nitelikli tek gazete olduğumuz için hedef gösterilmekteyiz. Demokratik kitle örgütlerinin ve kamuoyunun duyarlı bir şekilde bizlere destek olmalarını bekliyoruz."

Kızıldere köylüleri cezalandırıldı

TOKAT/Özgür Gelecek- Ülkemizin yarı-feodal, yarı-sömürge yapısından kaynaklanan toprak sorunu ülkemizin her yerinde olduğu gibi Tokat'ta da sık rastlanan bir sorundur. Tokat'ta bu sorun yer yer devletle halkın karşı karşıya gelmesine sebep oluyor. İşte 1985 yılında Almus'un Kızıldere köyünde de böyle bir sorun yaşanıyor.

Kızıldere'yle Arıpınarı (Gözekse) köyleri arasında yıllardır devam eden bir yayla sorunu vardı. Çünkü Kızıldere'nin yaylası Arıpınarı köyü tarafından alınmak isteniyor. Arıpınarı köylüleri yaylaya çıkabilmek için devletten yardım istiyor devlet ise Kızıldere'ye karşı (Çünkü Kızıldere Komünist bir köy olarak bilinirken Arıpınarı gerici bir köy) Arıpınarı'na seve seve yardım ediyor. 1985 baharında Arıpınarı asker korumasıyla yaylaya çıkıyor bunun üzerine Kızıldere köylüleri topluca kasma, kürek, sopalarla askerlere saldırıyorlar. Önce geri çekilen askerler destek gelmesi üzerine köylüleri çembere alıyor ve 60'ı kadın 3'ü erkek olmak üzere 63 kişiyi gözaltına alıyor. İki gün gözaltından sonra 15 kadın 3 erkek tutuklanıyor, diğerleri serbest bırakılıyor. Çatışmada yaralanan 5 asker Nüksar Devlet Hastanesi'nden rapor alarak mahkemeye delil olarak sunuyorlar. 1.5 ay sonra tutuklulardan 18 kişi de serbest bırakılıyor.

Bugüne kadar gündeme gelmeyen mahkeme bölgede mücadelenin yükselmesi üzerine sonuçlandırılarak 30 kadına değişik oranlarda cezalar verildi. Ceza alanlardan görüştüğümüz bir kadın "bunlar bugüne kadar birsey demiyorlardı bugün bize ceza vermeleri gerillaların bu bölgelerde gezmesi ve halkın desteğini alması sonucu. Devlet bizim gözümüzü korkutmaya ve bizi yıldırmaaya çalışıyor. O yüzden bize bu cezalar verildi yoksa bizim suçumuz yok" dedi.

Malatya'da Eğitim-Sen'li öğretmenler yargılanıyor

Malatya/Özgür Gelecek- Özellikle Eğitim-Sen'li öğretmenler üzerinde yoğunlaşan öldürme, yaralama ve her türlü baskının tırmanmasına tepki olarak 15 Ocak'ta Türkiye'nin birçok yerinde bazı öğretmenler bir günlük iş bırakışları. Bunun üzerine Malatya'da iş bırakan üç öğretmen (Muhammet Canbay, Orhan Sevil, Birol Safar) hakkında soruşturma açılıp, görevlerinden uzaklaştırıldılar.

İk duruşma 23 Temmuz günü 1. Asliye Ceza Mahkemesi'nde görüldü. Savunması alınan öğretmenler "Eğitim-Sen'in üyesi ve Malatya şubesi'nin yönetim kurulundayız, üyelerimizin katledilmesine tepki olarak bireysel kararlarımızla bir günlük işe gitme yönünde tavır koyarak, bu durumda protesto ederek demokratik hakkımızı kullandık" dediler. Çok sayıda öğretmenin izleyici olarak katıldığı duruşma 23 Ağustos'a ertelendi.

Öte yandan 23 Temmuz günü 27 öğretmen Eğitim İş'ten istifa ederek Eğitim-Sen'e katıldılar. Eğitim-Sen'e katılan öğretmenler okulların açılmasıyla birlikte Eğitim-Sen'e katılımı artacağını belirttiler.

Belediye-İş Bingöl Şube Başkanı hala tutuklu

Haber Merkezi- Belediye-İş Bingöl Şube Başkanı Ali Tatar Dersim'de 7 Temmuz günü Sivas katliamını kınamak için yapılan kitlesel protesto gösterisine katıldığı için 3 gün gözaltında kalmış ve tutuklanmıştı. Ali Tatar'ın tutuklu devam ediyor. Tunceli kapalı Cezaevi'nden gazetemize bir mektup gönderen Ali Tatar tutuklanmasına kadar varan yargılanmasının öyküsünü şöyle anlatıyor:

"Protesto eyleminden sonra çoğunluğu belediye işçisi olmak üzere 19 devrimci-demokrat, yurtsever gözaltına alındık. Polis eylemin organizasyonunu Belediye-İş Bingöl Şubesi'ne yüklemek için uğraşıyor, bu yönde beyanları ifadelerine geçirmek için çabalıyordu.... 3 gün emniyette kaldıktan sonra bizleri savcılığa sevk ettiler. Savcı 56 kişiyi hapseden sonra beni özgür bıraktı. Savcı benim serbest bıraktı. Bana "Serbestsin

ama 1 Mayıs 1993'te yaptığın konuşmadan dolayı dava açıldı." dedi. Ve tam bu dava ile ilgili sorular sormaya hazırlanırken Terörle Mücadele Şube Müdürlüğü'nde görevli polisler içeri girdiler. Savcı onlara "tamam herkes serbesttir" dedi. Ancak polislerin odadan çıkmasından 5 dakika sonra savcı odasında yoğun bir telefon trafiği başladı. Savcı odadan çıkıp dışarda beklememi istedi. Başsavcı, savcı, hakim arasında

görüşmeler başladı. Dosyalarımız ayrıntılarına kadar incelendi. Tutuklanmam için en küçük bir delil aranmaya çalışıldı. Çünkü; "Bağimsız Yargı" dedikleri icra organlarına emniyet üst yöneticileri tarafından baskı yapılmış, tutuklanma emrim verilmişti.

Bu gelişmelerden sonra tutuklanma Ali Tatar'ın devle güdümlü kitlelerini protesto ettiğimiz için kokuşmuş zindanlara tıkıldık" diyor.

www.parlizaransiv.net

Kontrgerilladan Sündüz yaylasında katliam

Haber Merkezi- 19 Temmuz günü Van'ın Bahçesaray ilçesine bağlı Sündüz Yaylası'na "Özel Tim"ler tarafından yapılan baskında 15'i çocuk, 8'i kadın olmak üzere 23 kişi katledildi. Katliamdan yaralı olarak kurtulan 3 erkek ise Bahçesaray sağlık ocağına kaldırıldı. Köylüler gerillayla hiçbir sorunlarının olmadığını söylerken,

PKK ajansı KURD-HA'nın Lübnan bürosu aracılığıyla yaptığı açıklamada: "Gerek yöntem gerekse yaylada bulunanların konumu itibarıyla bizim eylemimiz olmadığı açıktır" diyordu. Burjuva basını olayı manşetten verdi. Sabah: "APO HITLER GİBİ" derken, Hürriyet "ERKEKSİZ KÖYDE PKK BARBARLIĞI" diye manşet attı-

yordu.

Katliamın ayrıntıları ilerleyen günlerde belli oldu. Katliamın tanığı olan yaralı köylülerden Ahmet Sevgili ve Hicret Güzel'in anlattıkları yeni bir devlet katliamıyla karşı karşıya olduğumuzu kanıtlayordu. Ahmet Sevgili, çok kötü Kürtçe konuşan 6 kişinin çadırın içinde kendilerini topladıklarını, dördü genç ikisi orta yaşlı; bu insanlardan birinin telsizini çıkarıp konuştuktan sonra ateş emrini verdiğini anlatıyordu. Hicret Güzel de saldırıların Kürtçesinin zayıf olduğunu, köyde korucu olmadığını öğrendikten sonra telsizle konuşup, kitleyi taradıklarını belirtiyordu. Yayla sakinlerinden olmayan başka bir tanık ise katliamdan bir gün önce tarif edilen bu 6 kişiyi gördüğünü ve kendisine "git Sündüz Yaylası'ndaki köçerlere söyle çocuklarınızı götürsünler" dediklerini anlatıyordu.

DEP Diyarbakır Milletvekili Hatip Dicle katliamla ilgili yaptığı bir basın açıklamasında "Olayın kontrgerilla tarafından yapıldığına inanıyoruz. Kontrgerilla, PKK'ya karşı psikolojik üstünlük sağlamak için bu tür katliamlara yöneliyor. PKK'nın terörist bir yapı olduğunu kanıtlamaya yöneliktir" diyordu.

Kontrgerilla Sündüz Yaylası'nda acımasızca çocuklar ve kadınlarından oluşan 23 kişiyi katletti

Nürnberg'de Sivas katliamını kınandı

Avrupa/Özgür Gelecek- Türkiye ve Kürdistan da çeşitli eylem ve etkinliklerle lanetlenen Sivas katliamı, Avrupa da çeşitli ülke ve bölgelerde lanetlendi.

AGIF, ATİK, DİDF, ERNK, İŞ-Çİ PARTİSİ ve çeşitli destekçi gruplar; Nürnberg 'de Sivas katliamı özelinde Türkiye ve Kürdistan daki katliamları lanetleyen bir yürüyüş ve gece tertiplerdi.

Yürüyüş 17 Temmuz'da olumsuz hava koşullarının da etkisiyle, katılım açısından pek olumlu değildi. 300'e yakın bir katılım ile, özellikle konsolosluk önünde bütün öfkelerini sesine döktü. Daha sonra yürüyüş, miting alanında Almanca ve Türkçe konuşmayla bitirdi.

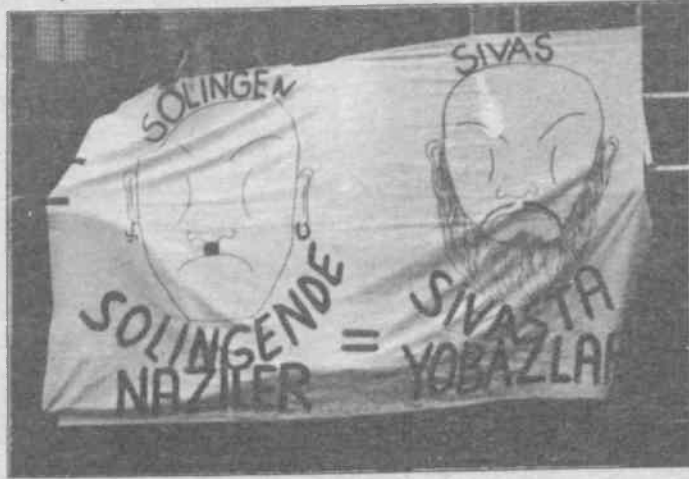
Yürüyüşten bir gün sonra yapılan geceye katılım biraz daha fazlaydı. Gecenin ilginç bir yanı vardı: Dört kitadan sanatçı ve sanat gruplarının da destekli olarak katıldığı gece, açık havada yapıldı. Tam bir Enternasyonalist şölene dönüşen geceye, Zündstoff müzik grubu, Ozan Medet, Nürnberg Jazz-Art-Ensemble, Lefteris, Dami, Juan, Brigitte Döring, Kemal Dinç, Fikret Oral, Yücel Demir üçlüsü, Yazar Habib Bektaş, Ali Asker, Barry Sangare African Music, Burhani, Klaus Brandl-Chris Schmitt-Körber, Koma Serhildan, Gazeteci Kadir Karakoç katıldılar.

Sanatçılar yaptıkları konuşmalarla Ortaçağ barbarlığını yaşayan Türk Devletini lanetlerken, özgürlük ve demokrasi savaşlarına selamlar yolladılar.

Komitenin hazırladığı konuşmada, Sivas katliamının alevi-sünni çatışması değil, toplumsal-ekonomik-siyasal kriz içindeki TC'nin dikkatleri bu sorunlardan uzaklaştırmak için giriştiği bir oyun olduğu vurgulandı. Şeriatçıların burada bir maşa rolü oynadığı gelecekte de böyle bir tehlikeyi taşıdıklarına

dikkat çekildi. Türk devletinin yeni katliam hazırlıkları içinde olduğu ve buna karşı uyanık olunması, birlik ve dayanışma içinde seslerin yükseltilmesi gerektiği vurgulandı.

Gecenin sonlarında yağın yağmur programın bir kısmına izin vermedi. Film gösterimi ve Sivas katliamının tanığı Kadir Karakoç'un konuşması kapalı salonda yapıldı. Gecede elde edilen bir miktar para Malatya cezaevindeki siyasi tutsaklara gönderildi.

Avrupa'da Sivas katliamını protesto eden bir pankart

Muş'lu erin intiharı

Haber Merkezi- Artvin'in Borçka ilçesindeki 3. Hudut Taburu'nda asker olan Muş'lu er Murat Pala intihar etti. Murat Pala'nın geçtiğimiz günlerde bölük komutanı üsteğmen Bülent Hümümoğlu'ndan ailesi ile ilgili sorunlarını çözümlenmek için izin istediği ama,

alamadığı; bu nedenle firar ettiği öğrenildi. Murat Pala firardan önce üsteğmen Bülent Hümümoğlu'nun ağır dayakları ve küfürlerine maruz kaldı. Pala, başka bir bölüğe sürgün edildi. Pala'ya bölükte "Terörist olduğu ve PKK'ye katılmak amacıyla firar eden" biri

gözüyle bakıldığı, sürekli tecrit ve baskıdan bunalıma giren Murat Pala bu yüzden intihar ederek yaşamına son verdi.

Kürt kökenli olmak dışında suçlu olmayan Murat Pala'nın kuşkuyla ölümü devrimci-demokrat çevrelerde tepkiyle karşılandı.

Diyadin'de Özel Tim vahşeti

Haber Merkezi- TBMM Başkanlığı'na bir meclis araştırma önergesi veren DEP Diyarbakır milletvekili Hatip Dicle, 13 Temmuz günü Ağrı'nın Diyadin ilçesinde gerçekleşen katliamı Özel Timin yaptığını belirtti. Hatip Dicle: "13 Temmuz günü PKK gerillalarının Diyadin Emniyet Amirliği ve lojmanlarına 4 roket isabet ettirdiği

saldırının ardından, panzerlerle Diyadin çarşısına giren Özel Tim'lerin sağlı sollu tüm dükkanları yayılım ateşine tuttuğunu; bu ateş sırasında DEP İlçe Başkanı Mustafa Çiftçi'nin dükkanında başlayan yangının dükkanın üzerindekine eve de sıradığını ve evde bulunan SLP Emniyet Meclis üyesi Burhan Çiftçi'nin de evinde

Çiftçi, çocukları Ender, Ruşen, Sevin, Canan'ın yanarak hayatlarını kaybettiğini" açıkladı. Dicle, iftiasiyenin yangını söndürmesini Özel Timin engellediğini ve timlerin duvarlara "Hepiniz öleceksiniz, Diyadin Kürtlere mezar olacak, Türk İntikam Tuğayı" sloganını yazdığını ilçe halkının gördüğünü de belirtti.

Özgürce

İsmail Yıldız

Havanda su dövün, işe yarıyor!

Havanda su dövmenin işe yaramadığını söyleyen tarihsel sözün doğruluğunu egemen sınıflar neredeyse bozacakları Her yeni hükümet olanın eskiyi suçlaması, yeni vaadlerde bulunarak "süre" istemesi alışkanlık haline geldi. Halkın da alışması için televizyonlarda, gazetelerde boy gösteren boş propagandalarla halk aldatılmaya devam ediliyor. Bir kez daha, beyin yıkama, olamıyorsa uyuşturma operasyonuna hız veriliyor.

Komprador patron-ağa devletinin başı krizden bir türlü kurtulamıyor. Ekonomik hamleler(!), siyasi ataklar, "hukuk kuralları içinde" militarist güçler hareketi geçiriliyor, varılan yer yine aynı yer olmaktan çıkmıyor. Ali'nin külahını Veli'ye, Veli'ninkini Ali'ye giydirme numaraları, provakasyonlar, kuşkırtmalar hız kazanıyor ama, kendileri istikrar kazanamıyorlar.

Demirel'in de öncekiler gibi, "kurtarıcı" olarak gelip kendisini kurtarmak için Çankaya'ya sığındığı süreçte egemen sınıflar ve emperyalist ağa babaları "baba olmadı ana verelim" pazarlamacılığıyla Tansu Çiller'i sahneye çıkardılar. Tansu hanım, müslüman memleketin ilk kadın başbakanı olarak vitrindeki yerini aldı. Şimdi temçit pilavı yeniden ısıtıyor. Yine "acı ilaç"lar, yine halkımızdan fedakarlık istemleri, yine 600 günler, 5 yıllar, yine "hukuk kuralları içinde" vahşet çığlıkları ve yine aldatıcı vaadler, vaadler...

Amerikan vatandaşlığa kabul edilirken ABD'ye bağlılık yeminleri edip halen de bu sadakatini sürdüren Tansu Çiller, faşist TC'nin ilk kadın başbakanı olarak küçük Turgut Özal olma yolunda adımlar atıyor, ülke için nasıl bir şans olduğunu anlatmaya çalışıyor. Demirel'den çok Özal'ın takipçisi olma havalalarının daha kârlı olacağını hesaplıyor. Yenilik çığlıklarıyla, propaganda yöntemleriyle bunu göstermeye çalışıyor ancak yenilik denilen neydi ve Tansu ne getiriyordu? Daha ilk girişimleri üzerinden satılar geçmemiştir ki, önerilerini savunamaz duruma düştü ve hıyaya girdi. Yeniliği, yeni bir topyekün saldırı önerisiyle ordu getirdi.

11 Temmuz pazar günü önce hükümete sonra aynı gün, aykırı gördükleri bir-iki gazete hariç diğer gazete, TV, sahiplerine ve üst düzey elemanlarına brifingler verildi. Görevler hatırlatıldı. AAsında görev başkalarının da, birifing makamı Genel Kurmay Başkanlığı kararına niye nedeniyle kendilerinin verdiği gerekçesiyle birşeyleri kurtarmaya çalışan Doğan Güreş diğer yandan "hükümete sunduğumuz proje yekparelik gerektiren bir projedir ve basının buradaki görevi küçümsenmeyecek boyuttadır." diyerek hem gerekçesinin uydurma olduğunu açığa vurmuş oluyor ve hem de işi götürmenin ne hükümetler, ne partiler ne de parlamento olmadığını, kendilerinin olduğunu ortaya sermiş oluyor. Birifingde söylenen ve basından beklenen olay, gerçeklerin söylenmemesi ya da tersyüz edilerek söylenmesidir. Brifinge katılan bir gazeteci-yazarın ifadesiyle; "ortada bir çatışma var, propaganda yönü birçok yönünden çok daha fazla önemlidir. Siz yaptığınız için etdiklerini biliyor musunuz? İstenmeyen sonuçlara yol açıyor türünden bir uyarıda bulundular."

"Bir çatışma kaybedilebilir ama, bu devletin kaybedebileceğini yansıttığı için duyurulması çok tehlikelidir." diye özetlenebilecek bu anlayışla yapılan uyarı hem hükümet hem de basın üzerinde hakimiyetini kurmakta gecikmedi. Genel kurmayın politikası birkez daha bunların da politikası oldu.

Tıpkı Demirel ve ortağının "doğu seferi" gibi Tansu Çiller hükümeti de "doğu seferi"ne çıktı. Kürt realitesini tanıyan ve onların "kurtaracak" olan baba Çankaya tepesine sığındığından, onların acılarını anladığını söyleyen "Tansu ana" kurtarıcı rolünü üstlendi. Hükümet bir dizi vaadlerde bulunarak ekonomik atığa geçti. Hükümet "Doğu Seferi"ni (tıpkı Özal'ın Demirel hükümetine Diyarbakır'da toplantı yaptırması gibi) Hakkari'de Bakanlar Kurulu toplantısı yaparak taçlandırdı. Tarihinde ilk kez bir hükümet toplantısına ev sahipliği yapmasının "şanı" Hakkari'nin omuzlarına yapıştırmışken perde arkasında yeni (eski) oyunlar tezgahlanıyordu. Hakkari de dahil yakılıp yıkılan yerler daha bir yakılıp yıkılacak, saldırı dizginsiz her alana yayılacaktı. SS (sansür-sürgün) kararnamesinin işlevi bu kez kararnameci halledilecekti.

"Sizin ricanız bizim için emirdir paşam" çizgisinden hiçbir zaman şaşmamış mehmetçik basın aynı gün

TV'leriyle, gazeteleriyle yeni plana uygun rütuşlar da yapıyor, hareketi güçlendiriyordu. TV'lerini kullanarak Amerikanvari yöntemlerle konutundan seslenen Başbakan'ın konuşması etkili olsun diye anı-şanlı etiketleriyle Profesörler program öncesi konuşuruluyor, beklentileri alınıyordu. Şov sonrası tekrar konuşma "yorumlatılarak" iyi bir koro oluşması sağlanıyordu. Bu arada kanal 6 çeşitli yöntemlerle "değişik" görüşleri derleyerek, tartışarak "Yurdumuzu çok seviyoruz" kampaynasını dizilerle sürdürüyor.

Topyekün saldırıların yanında provakasyonlara da girişen devlet bir yandan da darbe vb. tartışmalar yaratarak korku duvarları örmeye çalışıyor. Şu noktanın altının içice çizilmesi gerekiyor; devlet kurumlarının istedikleri gibi hareket etmelerinin önünde bir diğer devlet kurumu, yasa vb. yoktur. Devlet her alanda, kendi yasaları karşısında da dizginsiz bir hareket serbestliğine sahiptir. AFC. döneminde uyguladıkları herşeyi "demokrasi" döneminde de uygulayabiliyorlar. Halkımızın deyimiyile "ellerinden geleni artlarına koymuyorlar." yine de başarı kazanamıyorlar. Bu noktada, o koca dağları bile bekleyen korkuyu yürekleri sokmaktan başka yol kalmıyor. Darbe tartışmalarının altında yatan bu olguyu görmek, diğer yandan "gerektiğinde" darbe ile bizzat aynı olgunun sağlanmaya çalışıldığını da gözönünde bulundurmak, ona da hazırlıklı olmak gerekiyor. Herşey biraz daha "eskisi gibi yönetmemek" olgusunu yaşayan devletin ne gibi alternatifler üzerinde çalıştığı yakından takip edilmesi gereken olgulardır.

"Emret paşam" demokrasisinde vaadlerle kanşık öcü masallarıyla, yeni yeni saldırılarla çözüme yönelmek mümkün değildir. Feneri çeşitli milliyetlerden emekçilerin sınıf feneri ışığında halk savaşında sebatla yürümektedir.

YARIM MİLYON İŞÇİ YÜRÜDÜ

Toplu sözleşmeden önce Türk-İş'e son ihtar

700 bin kamu işçisinin toplu sözleşme görüşmelerinde hala anlaşma sağlanamaması işçilerin sabrını taşırdı ve 22 Temmuz'da bütün kamu emekçileri topluvizite eylemine çıktı. Hükümete "Buradayız" diyen işçiler sloganlarla taleplerini haykurdular. Binlerce işçinin özelleştirmeye, taşeronlaştırmaya karşı yaptığı toplu vizite eylemleri büyük yankı yaptı.

Karayolları, Tekel, PTT, Liman, Hastane vs. işçileri "hastalanarak" iş bıraktılar. Sloganlarda sermaye ile işçi sınıfı arasındaki uçurumu ve çelişkiyi ortaya koyan işçi sınıfının kararlılığı karşısında sermaye çevreleri ve hükümet şaşırıldı. Çünkü beklemiyordu.

Eylemler İstanbul'un ilçelerinde ve diğer şehirlerde şöyle gelişti:

İSTANBUL:

İstanbul'da bütün kamu emekçileri iş bırakıp vizite yürüyüşlerine geçerken hemen her memur sendikası tarafından bu eylemler desteklendi. Tekel, TEK, Tersane, Liman, Demiryolu, PTT, MEB Basımevi vs. işçileri işyerlerinden çıkıp yollara döküldü. Bağlı buldukları ilçelerin SSK Hastanelerine kadar süren yürüyüşlerde İstanbul trafiği felç oldu. İstanbul'da yarım milyonu aşkın işçi yürüdü.

Haydarpaşa'da Demiryolu ve Liman işçileri topluca topluvizite eylemine katıldı. Yaklaşık 3 bin kişilik yürüyüş kortejine memurlardan da katılımlar oldu.

Milli Eğitim Basımevi, Damga matbaası ve Darphane'den yaklaşık 800 işçi Sultanahmet SSK Dispanserine geldi. Onlara 120 kişilik TEK memurları da katıldı. Yürüyüşte polislin yoğun önlemler aldığı görüldü. TEK işçileri bir davulcuyla yürüyor ve davulcu sloganlara ritim tutuyordu. Kitle Eminönü Belediyesi önünden geçerken onları Tüm Bel-Sen Üyesi memurlar alkışladı. Belediye önünde toplanan memurlar ve işçiler birbirleriyle "sloganlaşarak" selamlaştılar. İşçilerin en çok attığı slogan genel greve ilişkin sloganlardı. Sloganlar

22 Temmuz'da bütün emekçiler yollardaydı.

söyledi: "Vur vur inlesin Tansu Çiller dinlesin", "İşçi memur dediler, bizi hasta ettiler", "İşçi memur birleşin iktidara yerleşin", "İşçiler ellele genel greve"

Sultanahmet Dispanseri önünde Basın-İş İstanbul Şube Başkanı Kenan Kaya işçilere hitaben bir konuşma yaptı. 12 Eylül'ün yarattığı çalışma yaşamındaki yasakları, tüm antidemokratik uygulamaları kaldırmak için meşru ve demokratik haklarını kullandıklarını söyleyen Kaya, işçilerin taşeronlaştırma ve iş güvencesi maddesinde kesinlikle taviz verilmeyeceğini söyledi. Türk İş'in de bu maddeler geçmeden imza atmasını istedi.

Harb-İş'e bağlı 1 No'lu dikimevi işçileri de eylemdeydi. Yine Harb-İş ve Dok Gemi-İş sendikalarına bağlı tersaneler olan Camialtı, Taşkızak, ve Haliç Tersanesi işçileri Tepebaşı SSK'ya yürüdü.

Karayolları Selimpaşa, Kavacık, Boğaziçi ve Haliç köprüleri, 17. Bölge 1. ve 2. kısımlar işçileri Beşiktaş'a yürüdü. Haber-İş'e üye bin işçi de Levent'e yürüdü.

Avcılar Petrol Ofisi TEK ve Doğal Gaz işçileri Küçükçekmece SSK'ya yürüdüler. Bu işçilere Avcılar Telefon Müdürlüğü işçileri de katıldı.

Bayrampaşa, Gaziosmanpaşa, Esenler Küçükköy PTT'lerinde çalışan işçi ve memurların yürüyüşüne polis müdahale etti. 4 kişi göz altına alındı.

Beşyüzevler TEK'te çalışan 200 işçi de topluvizite eylemine katıldı. Ayrıca Esenler, Bayrampaşa, Avcılar Tahtakale, Küçükköy PTT'inde çalışan memurlar da aynı gün yarım gün iş bıraktı.

Cevizli Tekel'de çalışan 4 bin 500 işçi ve Yol-İş'e bağlı karayolları işçileri de bu eyleme katıldı. "Halkımız saflara" sloganları ile ilerleyen işçilere halk büyük ilgi gösterdi. Cibali Tekel işçileri de Unkaparı SSK'ya yürüdüler.

İstanbul'da bir çok hastanede işçiler tam gün çalışmadı. Cerrahpaşa, Çapa, Haseki, Kartal SSK, Göztepe SSK, Süreyyapaşa vs. Hastanelerinde çalışan işçilerin eylemlerine zaman zaman memurlar da katıldı.

Pendik Tersanesi işçileri de E-5 Karayolu'na çıkmak istedi. Bu sırada polis barikadı ile karşılaştılar. Dok Gemi İş Sendikası yöneticileri de polislin engelini bahane ederek işçilerin E-5 Karayolu'nda yürümelerini istemedi.

ANKARA:

Ankara'daki eylemlere memur-

lar da katıldı. Yol-İş'e bağlı Karayolu işçileri yaklaşık 100 kadardı. Bu işçilere Yapı Yol-Sen üyesi 500 memur da katıldı. Köy Hizmetlerinden 2 bin işçi de yürüyüşe katıldı. Petrol Ofisi ve BOTAŞ işçileri de yürüdüler. SSK Dispanseri önünde yüzlerce işçinin toplandığı görüldü. Bu arada Türkiye Petrolleri Anonim Ortaklığı işçileri de vizite eylemine çıktı. SSK Dispanseri önünde toplanan binlerce işçi burayı miting alanına çevirdi.

İZMİR:

Tekel, Demiryolları, Devlet Hava Meydanları, Karayolları ve Köy Hizmetlerinde çalışan yaklaşık 15 bin işçi iş bırakarak topluca viziteye çıktılar. Toplandıkları noktadan Alsancak Dispanseri'ne doğru yürüdüler. Devlet Liman Hizmetleri Müdürlüğü önünde diğer işçilerle birleştiler. Yaklaşık 15 bin işçi Alsancak SSK Dispanseri'ne birlikte yürüyerek çıktı.

"Ana-baba dediler hakkımızı yediler", "KIT'ler satılamaz", "Ne anamızın ne bacımız. Sen iyisin biz açız" sloganlarının atıldığı yürüyüşün bitim noktasında konuşmalar yapıldı.

İzmir'deki işçi yürüyüşü demiryolu ulaşımını felç etti. Tren seferleri yapılamadı. Diğer yandan tüm hastanelerde hem Sağlık-İş üyesi işçiler hem de Tüm Sağlık Sen üyesi memurlar iş bıraktı veya yavaşlattı. Hastanelerde acil servis dışında hiçbir servis çalışmadı.

İZMİR:

İzmit'te Tüpraş ve Petrol Ofisi Madeni Yağ Tesislerindeki toplam 2 bin işçi eyleme geçti. Bu işyerlerinde üretim sadece otomasyon bölümlerinde oldu. Yaz eylemlerinde ilk kıvılcımı yakan Gölcük Tersanesi işçileri de topluvizitedeydi.

MALATYA:

TEK, Tekel, Demiryolları, DSİ, Malatya Şeker Fabrikası, Köy Hizmetleri, Hastaneler ve Tarım İl Müdürlüğünde çalışan bütün işçiler eyleme katıldı. Bu eyleme memurların da destek verdiği gözlemlendi.

SSK Hastanesi önünde toplanan işçilere Tek Gıda-İş Bölge Temsilcisi Macit Amaç seslendi. Amaç şöyle dedi: "Devlet bize diyor ki; bakın memurlara şu kadar zam yaptık, size daha fazla veremeyiz. Biz memurların da emeklerinin hakkını almalarını istiyoruz. Memurlar işçiyi karşı karşıya getirmeye çalışıyorlar. Bu oyuna gelmeyeceğiz."

ADANA:

Adana'da Tekel işçileri karayolunu trafiğe kapattı. Bu eylemler de memurlar da vardı.

Adana'da bütün hastanelerde, hizmet durdu. Sadece acil servisler çalıştı. Ayrıca, DSİ işçileri, Köy Hizmetleri, Yüreğir PTT'si Motorlu Araçlar Şantiyesi, Sitma Bölge Müdürlüğü, Demiryolları Bakım Onarım işyerlerinde de çalışmalar durdu.

ESKİŞEHİR:

Eskişehir'de iş bırakarak dışarıya çıkmak isteyen Hava İkmal Bakım Merkezi işçilerinin dışarı çıkması engellenince 2400 işçi gün boyu çalışmadı. Eskişehir'de Kamu Sendikaları Platformunun aldığı kararla memurlar da yemek boykotu ve iş bırakma eylemleri yaptı.

DİYARBAKIR:

Diyarbakır'da bütün sendikalara üye işçiler bir araya geldiler. Bu işçiler "Yaşasın halkların kardeşliği", "Silahlar susun", "İşçi memur elele genel greve" sloganları ile yürüdüler.

Ayrıca Bursa, Mersin, Aydın, Çanakkale, Muğla, Isparta, Uşak, Adapazarı, Zonguldak, Sivas illerinde çeşitli sendikalara üye işçiler toplu vizite eylemleri de yürüyüş yaptılar. Bu işçilerin memurlar da destekledi. Binlerce işçi memur hükümete gereken yanıtı verdiler.

Konya Emekçisi'nin ayak sesleri

Konya/Özgür Gelecek Hükümet ile Türk-İş arasında sürdürülen Toplu İş Sözleşmesi (TİS) görüşmeleri bir türlü sonuçlanmadı. Bunun doğal sonucu olarak yaklaşık 700 bin kamu emekçisi sokakları aşındırmaya başladı. Buna bir de özelleştirme korkusu eklenince toplu protesto gösterileri gündeme girdi. Bu durum Konya emekçisini de hareketlendirdi.

İlk eylem 20 Temmuz günü Haber Sen'den geldi. 50-60 civarı haberleşme ve iletişim emekçisi PTT Baş Müdürlüğü önünde toplanarak, arkadaşları Necati Çınar'ın sendikal faaliyetlerde bulunduğu gerekçeyle sürgüne gönderilmesi ve özelleştirmeyi protesto ettiler. Burada yapılan açıklamada: "Sendikal haklarımızı alıncaya kadar mücadelelemize devam edeceğiz." dendi. Eyleme herhangi bir saldırı olmadı.

İkinci eylem bir gün sonra Türk Kamu-Sen emekçilerinden geldi. Bu eylem çok ilginçti. Yaklaşık 200 sendikali emekçi 1km. yürüyüşten sonra Akbank Zafer Şubesi önüne geldiler. Burada büyük bir çarşaf açıldı ve kendi aralarında para topladılar. Toplanan para; bir süre önce bütçe açığının kapanması amacıyla sendikalar tarafından açılan hesap numarasına yatırıldı. Bu arada Türk Kamu Sen Konya Şube Başkanı bir konuşma yaparak: "Yıllardır bütçe açığına sebep olan biz kamu emekçileri artık bütçe açığına sebep olmak istemiyoruz. Bütçe açığını biz kapatırız. Bizim hakkımızı versinler yeter." diyerek gerçek yüzünü ortaya koymuştur. Emekçiler bu eyleme polis korumasız ve olaysız dağıldılar.

22 Temmuz'da tüm Türkiye'de kamu emekçilerinin toplu viziteye çıkma günüyü. Bu eyleme Konya'da da Türk-İş üyesi bütün sendikalar katıldı. Fakat, emekçilerin ancak % 10 kadarı katıldı. Eylemden bir gün önce polis tüm sendikaları gezerek emekçileri tehdit etti. (Buna zaten gerek yoktu. Çünkü; bu sendikaların yönetimi ile polis beraber çalışıyorlar.) Hatta eylem günü emekçiler kaldırımlardan yola indirilmediler. Eylemden sonra ayrı ayrı kortejler halinde dağılan emekçilerden demir yolu işçileri slogan atmayla kalkışınca polis joplarla saldırdı. Bu saldırıda 7-8 kişi hafif yaralandı.

Dergi afişine 1 yıl ceza

TOKAT/Özgür Gelecek Tokat'ta T.C'nin hukukuna dahi sığmayacak bir dava sonuçlandı. 18 Mayıs'ta afişmelerden dolayı gözaltına alınan Kazım Doğan, Hüseyin Kaplan, İsmail Kırat, Murat Yıldız hakkında Tokat Sulh Ceza Mahkemesi'nde açılan davada gerekçe olarak yasadışı Partizan adlı örgüte üye oldukları ve örgütün yasadışı afişlerini yaptıkları iddia ediliyordu. Mahkeme boyunca sanıklar afiş yaptıklarını kabul etmeyecek bunun polislin bir komposu olduğunu söylemelerine karşın, hakim polislerin mahkemede verdikleri ifadeyi delil göstererek Kazım Doğan'a 1 yıl hapis cezası verdi. Kazım Doğan'ın avukatı yaptığı açıklamada: "bu karar kesinlikle siyasi bir karardır, hiçbir hukuki yönü yoktur" dedi.

Bu yolun sonu genel greve çıkar

Taşkızak, Camialtı Tersanesi işçileri işyerlerinin önünde birleştiler. Herkes birisini bekliyor. Yürüyüş başlasın sloganlar yırınsın ortalağı. Oldukça heyecanlılar. İlk adımı vizite kağıdı işlemlerini bitiren Taşkızak işçileri atıyor. "İşçiyiz güçlüyüz kazanacağız" ilk sloganları. Sonra Tersanelere bağlı diğer birimlerden de işçiler tek tek korteje katılıyor. Ve Camialtı işçilerini de alıyorlar korteje. Yürüyüş boyunca trafiğin işleme sine tahammül edemiyorlar. Polislin araçlara yol vermesine karşılık işçiler aracı yuhluyor. Yola çıkıp devam etmek isteyen bir kamyon şoförüne işçi şöyle diyor: "Girme yolumuza. Arabanı yakarız valla. Sende yanarsın!" Şoför korkudan çekiliyor. İşçi tulumlarıyla yürüyüşe katılan işçiler son derece neşeli ve güvenliler. Bir işçinin elinde şu pankart dikkati çekiyor: "Bütçeyi biz yemedik. Düğünlerde balolarda, defilelerde yandaşlarımızla sizler yediniz!" "Amerikan vatandaşı" Tansu Çiller için oldukça slogan üretmişler: "Hükümet istifa. Tansu Amerika'ya"

Bir simitçi de yürüyüşçülerle birlikte yürüyor. Derdi simit satmak gibi... Ancak her sloganda yüzü kızarıyor. Arada kaçamak yapıp o da slogan atıyor. Omunla tanışınca Beşiktaş Belediyesi'nden atılan bir işçi olduğunu öğreniyor. "Çok heyecan duyuyorum" diyor. "Her yürüyüşü duyunca gelirim. Onlarla yürüyüp işçilik günlerimi hatırlarım." Söylediğine göre simit satmak bahane!

Her yürüyüşte olduğu gibi bu yürüyüşte de Emniyet müdürleri, yardımcıları, çevikleri vs hepsi sahnede. Hem de "Yürütmem", "Trafiği kapamayın", "Yasaktır" sözleriyle. Ancak onların bu emirlerini işçiler hiç dinlemiyor. Kim olursa olsun yuhluyorlar, çöküyorlar ve önlendeki barikadı mutlaka aşılıyorlar. Ancak bu kez Emniyet Müdür Yardımcısı kararlı gibi gözüküyor: "Bu şekilde davranırsanız kuvvetlerimiz zor kullanacaktır!" Tabii birlik olan işçi, değil korkmak tmüyor bile. Yanıt yine çok güçlü bir "Yuuuuuh"

Bu sendikacıyı tek dinleyen kişi Dok Gemi-İş Genel Başkanı Nazım Tur. Tur polise "Bana söyleyin efendim, Bana söyleyin, emrinizdeyim efendim" diye yaltaklanıyor.

Yaklaşık 3 bine yakın tersane işçisi çok büyük bir ses getirerek yürüyor. Slogan yaratmada adeta ustalaşmışlar: "Çaldıkça Cavitler, yetmez size bu KIT'ler." Bu arada yürüyüş oldukça yavaş. Saatlerce yollarda kalıp sloganlarla talepleri haykırarak istiyorlar. Camlara yol kenarlarına birleşmiş halka anlatacakları çok şey var. Ama Emniyet müdürü olan zat "Hızlı hızlı" diyor nefes nefese. Taşkızak Tersanesi'nin işçi önderleri ise işçilere "Yavaş arkadaşlar gayet yavaş..." diyorlar. (Öyle yavaşlar ki.. Karnea hızı diye buna denir herhalde...)

Hem gidiş hem dönüşte süren yürüyüş trafiği felç ediyor. Ama amaç zaten bu. Bugün bütün kamu işçileri bütün caddelerdedir. Hepsisi sermayeyi teşhir ediyor. Yollarda haklarını söke söke alacaklarını haykırıyorlar. Bu gün belki özelleştirme için, sözleşme için.. Ama yarın; Her safadeki emekçinin değeri ne kadar düşük.. Her işçinin emek değeri ne kadar düşük.. Bu yolun sonu Genel Greve çıkacak..

İhlâs Haber Ajansı'nın bütün TV kanallarından evlere, odalara, salonlara yayılan görüntüleri; ne Tek-sas'ta şeriften suçluyu isteyen ka-saba halkının karakol etrafında kü-melenişini ne de ortaçağın bağnaz dincilerince kışkırtılan grupların birlerini linç ve taşlama sahnelerini içeriyordu. Faşizmin besili sermaye çevrelerinden Türkiye gazetesinin haber kuruluşu İHA'nın görüntüleri, 1920'li yılların Türkiye'sine ait "vurun kahpeye" türü bir olayı da yansıtmıyordu. 1993'ün ikinci yarısının hemen başında gerçekleşen bir vahşetti seyir konusu olan, Sivas'ta yaşanan işte bütün bu sahnelerin yeni bir versiyonuydu. Sınıf mücadelesinin seyri, 1993'ün Türkiye'sine haftada ortalama 200 ölülük bir bilanço değeri biçmiş, bu-na da dinci faşistler Sivas'ta katkıda bulunuyor, faşizm 32 dişini birden gösteriyordu. Tüm resmi, gayri-resmi katliam odakları seferber olmuştu...

SİVAS YANGINININ DUMANLARI EZİNE'YE ÇABUK ULAŞTI

TC, Kemalist kimliğini kazanma sürecinde saltanat ve hilafetten kurtulurken bile nice tavizlerle yumuşak bir geçiş yapmış, ipleri ele alınca da laiklik adına islamcı çevrelerin bir kesimini budayıcı bir çizgi izlemişti. Din, bütün sömürücü egemen sınıflara olduğu kadar onlara da çokça lazım olacak araçların başında geliyordu ve bu yüzden laiklik, kendi çağdaş makyajlı rejimlerini tehdit eden bir takım şeriatçı akımlara karşı sarılınan bir silah olmaktan öteye gitmedi. Nitekim TC, tarihi boyunca izlenen politika, özünde islami kurumları ve islamiyetin kitleler üzerindeki etkisini, ve baskısını yıkıcı değil, koruyucu bir nitelik arz ediyordu. 1980'li yıllarda ise olayın boyutları genişlemeye başladı. Gerek ülkedeki rejimi sigorta ettirmek gerekse de ABD'nin yeşil kuşak projesinin görevini yerine getirmek söz konusu olmuştu. İslam, devletin resmi anti-komünist ideolojisinin belli bir motifiydi artık. Çünkü İran'ın ABD emperyalizminin kontrolü dışına çıkması ile Türkiye'nin de dahil olduğu yeşil kuşağın önemi artmıştı.

12 Eylül sonrası, bu konuya ayrı bir önem verilerek birkaç kat sürülen Atatürkçülük cıvasıyla birlikte, şeriat yanlısı odakların gücüne güç katıldı. Bunlar, islami felsefenin topluma daha sıkı empoze edilmesinde gönüllü bir ordu yaratacak ama aynı zamanda da devrimci güçler karşısında fiziki bir barikat olacaklar-

dı. Resmi ve yarı-resmi devlet güçlerinin yanına 80 öncesinin sivil örgütü MHP gibi bu kez islamcı yapılanmalar palazlandırılarak konulmaya başlandı. RP bu işin yasal kaynağı oluyordu. Ve bu şeriatçılar devlet eliyle güçlendirilirken hakim sınıf klikleri içinde hatırı sayılır bir güç haline geldiler. Bugün, merkezi dalaşma içerisinde islamcı faşist klik küçümsemeyecek bir role sahiptir. Son yıllarda çok çeşitli vesilelerle tanık olunan pervasızlığı da bundan ileri geliyor. Kendini her geçen gün daha müdahaleci kılan bir zihniyetin, Sivas'taki kıyıma uzanması çok şaşırtıcı gelmemelidir.

70'li yıllar öncesinde gericielerin 6-7 Eylül, 16 Şubat kanlı pazar gibi bir takım saldırıları olmuş, ancak bunlar münferit denilebilecek bir düzeyde kalmıştı. 70'li yılların sonuna doğru Sivas, Malatya, Erzincan, Çorum ve Maraş saldırıları, katliamları ise esas olarak MHP'li faşistlerin başrol oynadığı olaylardı. Kışkırtma nedenlerinin başında Alevi-sünni çatışması yer alıyordu. Devrimci mücadelesinin sıcak temas sağladığı kitleler mezhep çelişkisi kışkırtılarak kırılmak ve yıldırılmak isteniyordu. Devlet, bu katliamlarda dolaylı ya da direkt rol oynamaktaydı. Olaylar, aynı zamanda faşizmin yeni hamlelerine bahane olarak kullanılıyordu. Bugün Sivas'ta yaşanan katliamda ise devlet tek tarafı olarak cezalandırma politikası güderek işin Alevi-Sünni çatışmasına dönüşmesine engel olmuş ve sokağa çıkma yaşantısını hemen ilan ederek olayları istediği noktada durdurmuştu. Böyle bir tutum takınmasa, Sivas'ın ikinci bir Maraş olması isten bile değildi. Bugün için istenen böylesi bir saldırdır ve sonuç alınca yeterli de görülmüştür. Faşist diktatörlüğün olayların istediği gibi seyretmesine nasıl erkli olduğuna son kanıt Ezine olaylarıdır. Daha öncede "keçi davası" nedeniyle Kürt-Türk gerginleşmesine uzatılan kavga, aynı yörede bu kez "pavyondaki hesap anlaşmazlığı" yüzünden başlamış, çok kolayca yine Türk-Kürt çatışmasına kanalize edilebilmiştir. Burada dikkat çekici yönlerden biri, toplumun geri kesimlerinde basit bir kivilcimla parlayacak bir birikimin, faşizmin devlet organları ve medyasının etkisiyle yaratılma operasyonunun başarılı olduğudur. Bir diğer husus da az önce değindiğimiz gibi, kolluk kuvvetlerinin istediği takdirde duruma hakim olmakta bugün için pek fazla güçlülük çekmeyeceğidir. Bu tesbitimiz Sivas vb. şehir merkezlerinde silahsız salyabilececek bir topluluğa karşılık geçerli-

Sivas yangınının dumanları, 50.TC.hükümetini 50 saatte eskitti

dir. Ezine bir ilçedir ve yakınındaki askeri birlik Sivas gibi tugay değil taburdur. Saldırganlar Sivas'taki gibi 300-500 değil 5 bin kişidir. Bütün bunlara karşın olayları yatıştırmak, kundaklama ve çatışmayı önlemek mümkün olabilmıştır. Ezine olayları Sivas'taki katliamda "çaresiz" kaldığı iddia edilen, görevini yaptığı söylenen "güvenlik" kuvvetlerinin elerinden geleni, kundaklamayı seyretmek, şeriatçı saldırganları cesaretlendirmek suretiyle artlarına koymadıklarını bir kez daha ispatlamış oldu.

ÖZELLEŞTİRMEİN İLK MÜŞTERİLERİ: GENERALLER VE TİCANİLER

Olayların ardından yayınlanan çeşitli

yazılar ayrıntıya bütünüyle inmiş bulunuyorlar. Derdimiz, olayları bütünüyle anlatmak değil, ama kısaca da olsa kimi noktaları anmakta ve bu yazının içerisinde tartışmak ve yorumlamakta fayda var. Bunu yaparken katliamın amacına ve yer seçimine ilişkin, organize ve devlet bağlantılı olup olmadığına ilişkin konularda da doyurucu açıklamalar yapmak gerekiyor.

Ozal, Mesut Yılmaz, Demirel, İnönü son 5 yıl içinde çeşitli biçimlerde sorumlu mevkilerden peşpeşe kaçma yolunu tutmuşlardır. Hakim sınıflar sık sık makyaj tazeliyorlar. Tansu Çiller operasyonu da kısa sürede imdat sinyalleri vermeye başlamıştır. Böyle bir acz içerisinde düşmüş olan, çürüyen ve dökülen komprador patron-ağa devleti iktidarsızlığı nedeniyle merkezi disipliniyi yitirmiş ve yönetim konusunda taşeronla iş gördüren "özelleştirmelere" girişen bir idare konumuna girmiştir. Kürt sorunu generaller devredilirken bağımsızlık, halk demokrasisi ve sosyalizm mücadelesinde ülke çapında yükselen ivmeye karşı da türlü yasa ve yaptırımlar da etkisiz kalınca bugünler için beslediği, semirttiği islamcı örgütlenmelere kuvetli bir yeşil ışık yakılmıştır. Kontrgerilla desteğiyle Hizbullah, İslami Cihad vb. adlar altında yaygınlaşan cinayetler, habire doldurmuş getirilerek "kutsal savaş" adına meydanlara sürülen dazlak yobazların gösterileri ve saldırı eylemleri hızla yükselişe geçmiştir. Hamamböcekleri kokuşan düzenin içinde çabuk üreyip çoğalarak cirit atıyorlar. Et yiyen, insan kaniyle beslenen aç hamamböcekleri Sivas'ta kendileriyle mücadele verenlere karşı imha ve yıldırma operasyonu gerçekleştirilmiş bulunuyorlar. Sivas'ın özluce anlamı budur.

Şeriatçılar rehberleri islam dininin ipliğini pazara çıkarıcı, safsata ve hurafelelerini teşhire yönelik, yemleyicilerini ve sırt sızdırayıcılarını açığa serici tüm çaba ve çalışmalarını kestirme yoldan susturmak biçiminde peygamberlerinden kalma bir prensibe sahip olduklarından, ilerleme ve iş görmelerinin önünde engel teşkil edici bu tip "zararlı faaliyet" sahiplerinin katilini vacip kılma operasyonlarına hız vermiş bulunuyorlar. Bu cinayet ve katliamlar aynı zamanda gözde, öldürme ve kendi taraftarlarına moral

verme niteliği taşıyordu. Emeç, Üçok, Soysal, Dursun ve Mumcu böyle öldürüldü. Nihayet, Aziz Nesin islamcı sahtekarlık ve canilik üzerine giden nadir aydınlardan birisi olarak başyazarlığını yazdığı gazetede en duyarlı noktalarına "Şeytan Ayetleri" kitabından bölümler yayımlamak suretiyle vurunca, yobazlar büsbütün kudurdular. Günümüzdeki yuvanın ve yönlendirilme odaklarından birisi olan İran'dan gelen ölüm fetvası, emir telakki edildi. İslamcı faşistler, bir hareketin vurucu eylemler yanısıra kitlesele eylemlerle de güç toplayacağı, gelişme sağlayacağı prensibinden hareketle, öteden beri kimi vesilelerle kitlesele gösteriler yapıyorlar, bunları genelde cuma namazı çıkışlarında gerçekleştiriyorlar. Nitekim Aydınlık gazetesinin protesto

Şeriatçı faşistlerin bugünkü düzenden ve devlet yapılanmasından soyutlanamayacağı görülmelidir artık. Bu görülmeden yapılabilir her türlü değerlendirme katillerin menşesine ilişkin hedef saptırmaya yol açacak ve onların ekmeğine yağ sürecektir. "Devlet, hizbullah'a yenik düşmüştür" "demek yanlıştır." "Devlet bir avuç gericiye teslim oldu" demek, "yetkilerin ihmali"nden, "devletin aczi"nden söz etmek, bilerek ya da bilmeyerek devleti aklamak onu kurtarmaya çalışmaktır.

edilmesine yönelik, bir süre önce yapılan eylem Kaynak Yayınevine düzenlenen saldırıya dönüşmüştü.

"MÜSLÜMAN MAHALLESİNDE SALYANGOZ SATIYORLAR"

Artık herkesin diline pelesenk olan böl-yönet politikası egemen sınıfların, yönetim boşluğuna düşüp de kontrolü yitirmeye yüz tuttuğu dönemlerde daha sıkı sarıldığı bir taktiktir. Yani böylesi dönemlerde varolagelen bütün ayrımlar kaşındığı ve kanatıldığı gibi yeni ayrımlar yaratma yoluna gidilir. Bunların en etkilerinden birisi, olan Alevi-Sünni çatışması da son yıllarda çokça kaşınır olmuştu. En elverişli zeminlerden biri de hiç şüphesiz Sivas'tı Sivas Alevi önderlerinden Pir Sultan Abdal'ın memleketi olmakla duyarlılığın önemli merkezlerinden biriydi. İslam karşıtlığının bayraktarı olarak gösterilen, dinsizlik sembolü olarak lanse edilen Alevilik, Sivas'ta düzenlenen Pir Sultan'ın anma şenlikleriyle gövde gösterisinde bulunma tavrı içinde nitelendiriliyordu. Şenlik döneminde gerginlik, önceki yıllarda da yaşanmıştı. Ancak bu yıl için çok daha organize geliyordu şeriatçılar. Aziz Nesin'in de davetliler arasında bulunması kışkırtmayı kolaylaştırıcı bir etki yapacak, hem de bir taşla iki kuş vurulacaktı. Alevilere karşı eylem, gericiilere maydan okuyanların cezalandırılması ile birleştirilecekti.

Planlar buna göre, bu doğrultuda yapıldı. Sonuç can almayla, kan akıtmayla bitirse ideal olacak, ancak en kötü so-

Egemenlerin "gerekeni yaptık" dedikleri otelde mahsur kalan insanlar kurtarmak için gelen itfaiyenin merdivenlerini otelden uzatışını gösteren bir fotoğraf.

www.partizanarsiv.net

nucuyla kitlesel bir kalkışma sergilenecek, iyi bir provadan söz edilebilecek yeni bir gövde gösterisinde bulunulmuş olacaktır. Nitekim olayların seyri de böyle gelişti. Daha şenlikler in bir ay önceden itibaren çevre illerden şehre bir takım dinci fanatikler getirilip yerleştirildi. 80 öncesi çıkan olayların ardından örgütsüz ve güvensiz Alevi ve ilerici kesimlerin göç vermesi ile şehir merkezindeki egemenliği eline geçiren, belediyeyi de kazanan faşistler sayıları 14'ü bulan besleme yurdu açacak kadar adam yetiştirmişlerdi. Bir hafta önceden bildiriler dağıtmaya, bazı yerel gazeteler vasıtasıyla zemin oluşturulmaya başlandı.

Şenliklerin ilk günü 1 Temmuz'da A.Nesin'in yapmış olduğu konuşma ne söylediğine bakılmaksızın ertesi günkü kimi gerici yerel basın organlarında manşetten işlenerek (Müslüman mahallesinde salyangoz satıyorlar vb. gibi) saldırıya kışkırtma kampanyası iyice uygulanmış oldu. Oysa A.Nesin bu konuşmasında islam dini açısından "ağır tahrik" unsuru sayılabilecek sözler bile sarf etmemişti. Kuran'ın eskidiğine dair sözleri bugün Suudi Kralı Faysal'dan Mısır'ın üniversite sözcülerine kadar bir dizi islamcı sarf ediyor. Sorun, A.Nesin'in ne söylediği değil tabii ki. Önceden yapmış oldukları yeterliydi. Onun toplantıya katılıp konuşma yapması senaryoyu tamamliyordu. Bir diğer noktadan bakarsak, islamda adam öldürme, katliam son derece olağan, yaygın bir ceza usulü olduğu ve islami propaganda altında yetiştirilen kesimlerde buna şartlandırıldığından bir şahsın ölümü hak etmesi için dinsiz olması yetiyordu artıyordu bile. Kaldı ki havayı iyice oluşturabilmek için Şeytan Ayetleri'nin yayınlanma olayından A.Nesin'in bir süre önce söylediği "Türk Milletinin yüzde altmışı aptaldır" vb. sözlerden yayınlarda ve bildirilerde özellikle bahsedildi. Bir cephe-

den bu işlenirken diğer taraftan da Sivas yöresinde eskiden beri Sünni-Alevi çelişkisinin gene son yıllarda yeniden tartışma atmosferine çekilmesi ile Alevilerin bu şenlikte bir meydan okuma tavrı amaçladıkları işlendi. Benzin dökülmüş, iş kibrit çakmaya gelmişti. Yani artık gerisi kolaydı.

SİVAS'IN HESABI SORULUR ELBET, YOBAZLAR ALLAHINA KAVUŞUR ELBET

Nihayet 2 Temmuz günü "Gün, müslümanlık uğruna gereklerini yerine getirme günüdür" talimatını veren bildiri cuma namazı öncesinde dağıtıldı. Camiden çıkar gruplar bir çırpıda birleştirilerek Kültür Merkezine yöneldiler. Yapılan saldırı püskürtüldükten sonra yobazlara gelen talimat istikameti Madımak oteline çeviriyordu. Kısa bir süre sonra otel sarıldı. kontrgerilla'nın, Hizbullah'ın, yerel polis teşkilatının RP, BBP ve MHP'nin kadroları, elemanlarının yönlendirdikleri ve taraftarlarından bir grubun da katıldığı sayısı 500'ü aşmayan topluluk önceden yol kenarında hazır vaziyette (Sökülü olarak) bekleyen kaldırım taşlarını yağdırmaya başladı. Buna resmi polisler de eşlik etmekte sakinca görmüyorlardı. Polisin kayıtsız kaldığı, hatta güldüğü ve alkışladığı, bir ara olay yerine gelen askerî birliğin merasim bandosuna dönüşüğü ortam kan isteyen şeriatçı güruhuna her geçen saat cesaret veriyor, korumasız ve çaresiz bir durumda ötele sığınan, orada mahsur kalanlara karşı daha ileri gitme davetiyesi çıkarıyordu. "Gazamız mübarek olsun" diyen konuşma yapan "masum" belediye başkanı Karamolla, bakan-vali kanalından gelen okeyi de aldıktan sonra "halkın" isteği üzerine Ozanlar Anıtı'nı aç çakal sürüsünün önüne getirip işkence yaparak parçalatıkça salyalara engel olunmaz oldu.

Nitekim, hiçbir engellemeye karşılık-

mayan, tam tersine "hadi, hala ne bekliyorsunuz" anlamında örtülü bir destek de alan yobaz dazlaklar aradan 7-8 saat geçtikten sonra oteli yakma cesaretine erdiler ve "cehennem ateşi" yakılmış oldu. Saatlerce "Şeriat isteriz" diye bağırarak, ölüm dansı yapan bu has müslümanlar, amaçlarına ulaşmış ve 37 ilerici, yurtsever aydınının yanarak ve boğularak ölümüne sebep olmuşlardı. Böylece Türkiye tarihine şeriatçı faşistlerin, devletin açık desteğiyle ve aleni biçimde gerçekleştirdiği kanlı bir sayfa daha eklenmiş oldu.

ÇİLLER "KATİLLERİMİZ KAYIPSIZ OLARAK ÜŞLERİNE GERİ DONMUŞTUR."

Katlimin ardından yürütülen tartışmalardan birisi eylemin organize olup olmadığıydı. Anlık bir öfkeden, galeyandan bānseden, G.Saray tribününde F.Bahçe lehine tezahürat yapma kışkırtıcılığın, tahrikçiliğinden söz edenler olduysa da çok geçmeden saldırının ve provakasyonun çok önceden tezgahlanmış olduğu açıkça gözler önüne serildi. İkinci husus idari yetkililerin tutumuydu. Bunların da çocuk masalındaki gibi benzer rollerle hareket ettikleri rastgele bir gözlemlerle dahi anlaşılabilirdi. Belediye başkanı ticari iştahta rol almış, katliam yardımcı valii, emniyet müdürü ve tugay komutanı ise "bırakınız yakınlar" talimatına uygun bir hareket tarzı benimsemişler ve olayda birinci dereceden rol oynamışlardır. Bunların her biri ayrı ayrı tek başlarına gerek bireysel güçler gerekse de ellerindeki araç ve kuvvetlerle katliamı rahatlıkla engelleyebilirlerdi. Bugün ülkenin hangi köşesinde benzeri bir durum olsaydı (bütün şartları ve özellikleriyle) bile istisna aynı tutumun sergilenebileceğini söylemek fazla iddialı olmaz. Bu durum ABD patentli misis Çiller, "çağdaş", "insancıl" lider İnönü ve kendini tilki zanneden ucuz karakterli kasaba avukatı İçişleri bakanı Gazioglu için de fazlasıyla geçerlidir. Bu üçlünün ibret verici konuşmalarından kısa birer bölüm aktarmak herşeyi yeterince açıklıyor: Saatler önce otelden mahsur kalanlarca aranarak yardımı istenen İnönü "Bazı düşüncelerin aktarılması, bazılarının tahrik ediyor", İçişleri Bakanı "Sivas'ta meydana gelen olaylara yazar A.Nesin'in tahrik edici konuşmaları, türk halkını aşağılayıcı deyimleri ve kültür sarayı önüne dikilen heykele duyulan tepki neden olmuştur. Güvenlik güçleri büyük bir gayret sarf ederek bir arbedeyi önlemiş-

Başbakan T.Çiller "Bir büyük kararlılık içindeyiz. Devlet, ülkenin her yerinde vardır. Otelin etrafını sarañ vatandaşlarımızda da hiçbir biçimde zarar gelmemiştir. Onlardan ölen ya da yaralanan da yoktur." 37 ölü, onlarca yaralı veren insanlıkla adeta dalga geçiyorlar. Tugay komutanının olay yerine gelip "size zarar vermeyeceğim" diye teminat verdiği dazlak yobazlar için Çiller neferdeyse "Katliamı gerçekleştiren vatandaşlarımız sağ salim evlerine geri dönmüşlerdir. Kaybımız yoktur." demektir. Bu düzende bu faşist idari yapıda onların yerinde yetkilil konumunda kim olsaydı aynı tavrı takınır ve ölenleri, ölüm tehlikesi atlatanları "kendi etti kendi buldu" misali bir değerlendirme ile suçlu ya da en azından sorumlu ilan eder, gerçek suçluları gizleme, mazur gösterme ve aklamaya yolunu seçerdi. Nitekim olayın üzerinden geçen iki hafta içinde suçlu yafatası katliama maruz kalanlara, saldırıya uğrayanlara asılmış katliamcılar Erbakan'ın sözleriyle "dinlenmeye" bırakılmıştır.

DEVLETİN ACZI YOK, TERCİHİ VAR: "KATİLLER MECLİSTE"

Çünkü en beylik deyimiyse bu bir devlet politikasıydı ve benzer durumlarda verilecek demec ve emirler anayasada yazılıymışçasına belliydi. Bu yüzden kimi çevrelerin yaptığı gibi olayı devletten soyutlamak için bireysel suçlular (İçişleri bakanı, vali, emniyet müdürü vb.) ilan etmek bilinçli ya da bilinçsizce katliamın gerçek yüzünü gizlemeye yaramaktadır. Zaten devlet de hemen emniyet genel müdüründen Sivas emniyet müdürüne, validen belediye başkanına kadar tüm alt kademelere tripod vurarak akılsızca kendini kurtarmıştır. Sayfa suçlu A.Nesin ve katliamı uğrayanlara yüklemi-

Kadın-erkek, genç-yaşlı demeden yakılarak ağır yaralanan insanların tedavileri dahi engellendi.

ye çalışanlar kadar, idari kadrodan bireysel suçlu bulmaya çalışanlarda aynı kapıya çalışıyorlar. Kimileri her ikisini birden yapıyor. Ortada suçlu olan perdeleri tutuşturan, "la yakın la" diye bağırarak ve bizzat katliamı organize edenler kadar onlara serbestlik tanıyan kolluk kuvvetleri, bu kuvvetlerin tüm sıra amirleri ile devletin ilgili kademelerindeki tepeden aşağıya tüm yetkilileridir. Suç, bir devlet suçudur, emekçi halka ve onun ilerici, devrimci, yurtsever bütün evlatlarına karşı yıllardır işlenmektedir. Katliamcı şeriatçı çeteleri besleyen, büyüten bugünler için yetiştiren komprador patron-ağa devletidir. Bu gerçeğin ayırıcına giderek daha çok varıldığı, bunun en azından bugün daha geniş kitlelerce görülmekte olduğu Ankara ve İstanbul'da düzenlenen cenaze törenleri ve protesto eylemleri ve yürüyüşlerindeki "katiller mecliste", vb. sloganlarının büyük itibar görmesinde bile kendini gösteriyor. Yine de bu konuda fazla iyimser olmamak gerekiyor. Çünkü laikliğin algılanış biçimi, ileri, demokrat çevrelerde Kemalizmin etkinliğini koruyucu oluşu, bizzat saldırıya hedef olan çevrelerin bile olaylara yaklaşım tarzı bunu vurguluyor.

Şeriatçı faşistlerin bugünkü düzenden ve devlet yapılanmasından soyutlanamayacağı görülmelidir artık. Bu görülmeden yapılabilecek her türlü değerlendirme katillerin menşesine ilişkin hedef sapırmaya yol açacak ve onların ekmeğine yağ sürecektir. "Devlet, hizbullah'a yenik düşmüştür" demek yanlıştır. "Devlet bir avuç gericiye teslim oldu" demek, "yetkililerin ihmali"nden, "devletin aczi"nden söz etmek, bilerek ya da bilmeyerek devleti aklamak onu kurtarmaya çalışmaktır. İlerici, demokrat, aydın geçinen bir kısım kişi ve çevrelerden, devlete akıl hocalığı yapan her renkten gazete ve dergi yazarına kadar bir çok kaleme, olayların ardından ya saldırıya uğrayanları doğrudan veya dolaylı olarak ya da kimi kamu görevlilerini suçlu, hatalı ilan ederek hem katliamcı yobazların hem de onların gerçek hamisi olan faşist TC. devletin gönüllü avukatı gibi davranmış olular.

Kamuoyunun belli bir kesiminde oluşan alışıl gelmiş düşünce sayılabilecek tepki yoğunluğu katliamın ilk günlerindeki yorumların ilerleyen günlerde değişmesine yol açtı. Ancak olaydan devleti sıyırmaya çalışma tavrı genel olarak değişmedi. Faşizm ile anladığı dilden mücadele etmenin karşısında olanlar ile olayı laik-anti laik, şeriat-kemalist çatışması şeklinde göstermeye çalışanlar da sonuçta bu cephenin içinde kalıyorlar. Elbette, bugün görünürde bu tip çekişme ve çelişmelerin varlığından söz etmek mümkündür ancak laikler ile anti-laiklerin, şeriatçılar ile kemalist cumhuriyetçilerin aynı soydan gelme kardeşler olduğu gerçeğini de kitlelere kavratmak, halkı doğru bilinçlendirmek durumunda-

TC.'nin beslemeleri kendilerine biçilen rolleri en mükemmel biçimde oynatarak savunmasız devrimci-demokratları Sivas yangınına dümanlar haline dönüştürdü. Nitekim, hiçbir engellemeye karşılık-

Toplumların tanımlanmasında belirleyici olan artı emeğin sömülülüş biçimidir. Kapitalizmin gelişmesi işçi emeğinin artı değer biçiminde sömürülmesine bağlıdır. Bu kapitalizmin "özgül" gelişmesidir.

Kapitalist sistemde artı emeğin sömürüsü temelinde karşı karşıya gelen emek-sermaye mücadelesinin özünü "sınıf mücadelesi" dir. Bu mücadele kapitalizmin özgül gelişmesinin sonuçlanmasına kadar; ekonomik, politik ve ideolojik olarak kıyasıya devam eder.

Ekonomik mücadele işçilerin burjuvaziye karşı yığınsal mücadele örgütleri olan sendikalarda verilir. Ekonomik mücadele geniş işçi kitlesini bir araya getirmesi, talepleri doğrultusunda örgütlemesi bakımından önemli bir konuma sahiptir. Tabiki bu mücadeleyi abartıp her şey saymak veya küçümsemek yanlıştır. İşverenlere karşı ücret, iş koşullarının düzeltilmesi, çalışma ortamının sağlıklı hale getirilmesi, iş gününün kısaltılması vb. için verilen mücadele olmasaydı işçiler bugün çok kötü koşullarda ve sefalet içinde yaşamaya mahkum olacaktılar.

İşverenle karşı karşıya gelmesiyle birlikte ekonomik mücadele içinde olan işçiler, başlangıçta dolaysız olarak kendi gücünü kullanarak fiili kazanımlarla haklarını korumuşlardır. Süreç içinde fiili kazanımları yasalara geçirerek "resmiyet" ve "kalcılık" sağlamışlardır. Bunlardan önemli biride Toplu İş Sözleşmesidir. TİS herşeyden önce ücretin yani iş gücünün fiyatının belirlenmesi olduğu gibi; aynı zamanda işçinin çalışma ortamı ve işgücünün yeniden üretiminin koşullarının saptandığı bir sözleşmedir.

700 bin KİT çalışanının TİS süreçlerinin yaşandığı, Kamu Emekçilerinin GREV ve TOPLU SÖZLEŞME taleplerinin yükseldiği bu dönemde; Toplu İş Sözleşmesinin sınıf mücadelesindeki eksikliklerden dersler çıkarmak bugün için oldukça geçerli bir yaklaşımdır.

TİS ilk bakışta bir sözleşme, pazarlık ve gönüllü bir alış veriş gibi görünür veya öyle gösterilmek istenebilir. Oysaki TİS süreci geçmiş, grev ve direnişlere katılmış her işçi; anılan kavramların arkasında çıkarları uzlaşmaz olan iki sınıfın kıyasıya bir mücadelesini saklı olduğunu çok iyi bilir. Çünkü bu

Bilinç

Mahmut Dedeoğlu

Toplu iş sözleşmesi politikası gereği

pazarlık değer ve değer bölüşümünün pazarlığıdır. Taraflar böylesi karşı çıkarlar içinde olunca işgücünün pazarlanması mücadelesi gerçek anlamda emek-sermaye arasındaki çetin bir mücadeleye dönüşmektedir. Bunu başka kılıflara sokmak, olağan basit bir pazarlık olarak göstermek, dahası küçümsemek emekçilerin alınterine yapılan bir saygısızlıktır.

İşte bu nedenlendirdirki sermaye sınıfı TİS süreçlerinin sönük geçmesi ve kendileri için en az kayıpla sonuçlanması için ellerinden gelen her yonteme başvururlar. İşveren ve örgütleri ellerindeki medyaları kullanarak hep birlikte saldırıya geçerler. Gerekiirse devletin baskıcı yasalarını, kolluk güçlerini devreye koyup, hatta yetkili kişileri (Bakan, Başbakan, Cumhurbaşkanını) kendileri için konuşturup işçilerin moral ve motivasyonunu bozmaya çalışırlar. Yalan ve demagogilerle işçilerin en haklı istemlerini kamuoyu nezdinde haksız bir konuma düşürmek isterler. Bununla yetinmeyip işçi sınıfına karşı saldırılarında uluslararası sermayeden de destek alırlar. Mücadeleyi içerden bölüp çökertmek için sarı sendika ağalarını, bozguncuları, reformist ve icazetli an-

layışları çıkarları için kullanırlar.

Sermayenin bütün bu saldırılarına karşılık yaşanan nesnel koşullar sendikaların, yöneticilerin ve üyelerin önüne zengin olanaklar ve görevler koymaktadır. Sendikal bürokrasinin dışlanması, sendikal demokrasinin güçlenmesi, kapitalist sömürünün teşhiri, işçi sınıfının birliği ve dayanışmasının ve sınıf bilincinin yükseltilmesi için TİS sürecinin ortaya koyduğu koşullar en iyi şekilde değerlendirilmelidir. TİS süreci üyelerin sendikalarına sahip çıkması, yeni işkollarında kurulan sendikaların (örneğin kamu emekçileri sendikası) kitleselleşip, gelişmesine hizmet etmesi bakımından somut bir ortamı yaratmaktadır. Yine sendika ağalarının lafta bıraktıkları sınıfın birliği ve enternasyonalist dayanışma TİS döneminde; dayanışma ziyaretleri, dayanışma geceleri, destek grev ve direnişleri ile pratik olarak yaratılır ve yaşanır. İşverene karşı ortak bir mücadele giderek demokratik bir karaktere bürünmesi, siyasal bir talebe dönüşmesi ve hatta genel direnişlere ve GREVLERE gitmesinin yolu bu mücadelelerin başlamasıyla olur. Bu nedenle sarı sendika ağalarının ve reformcu anlayışların TİS mücadelesini bir al gülüm, ver gülüm derekesine indirmesine olanak verilmemeli ve bunların teşhir ve tecrit edilmesi için TİS dönemi en iyi biçimde değerlendirilmelidir.

Kısacası işçi sınıfı TİS dönemine girerken kendi cephesinde tüm hazırlıklarını tamamlamış, eksikliklerini gidermiş, dayanışmasını genişletmiş bir mevzide olmalıdır. Olmalıdır ki bu dönemleri sınıf lehine bir kazanım olarak sonuçlandırabilsin. İşçilerin emekçilerin bugün yaşanan koşulları kendi yararına değiştirmesi için TİS'nin altında yatan gerçekleri asla gözardı etmemeleri hayati bir önem arz etmektedir.

Bu süreci yaşamaya başlayan Kamu Emekçileri de TİS'ni bu boyutuyla algılayıp örgütlülüklerini güçlendirip ve en geniş anlamda dayanışmayı sağlayıcı fiili olarak ve özgüleriyle TİS masalarını gitmelidirler. Yoksa işverenin iyi niyetine güvenip hazırlanan iyi niyet protokollerini TİS yerine koyma yanlışına düşerlerse ilerde büyük çıkmazlarla karşı karşıya kalabilirler.

MEMURLARDAN SÜREKLİ EYLEMLER

15 Temmuz'da başlattılar, durmuyorlar

Haber Merkezi- Memurlar 15 Temmuz'dan bu yana durmuyor. Bütün ülkede kıpır kıpırlar. Kendilerine verilen yüzdüzelik zammın arkasından başlayan tepkilere işçilerin de sesi karıştı. Grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı için Ankara, İstanbul, İzmir gibi büyük şehirler başta olmak üzere bütün şehirlerde eylemler sürüyor.

Kamu Sendikaları Platformu Dönem başkanı İrfan Erdemoğlu "Başbakan onbinlerce sokağa dökülen kamu çalışanlarını tehdit ederek, masaları yumruklararak susturabileceğini sanıyorsa yanlıştır. Başbakanı öneriyoruz. Eski İngiltere Başbakanı Thatcher'den feyz alacağına gözünü kulağını çalışanların haklı taleplerine çevirsin" diyordu. Erdemoğlu, sermaye ile sınıfın arasındaki uçurumu da şu sözlerle dile getiriyordu: "Gerçeklik sizlerin milyarlarca liraya mal olan düşünler yapabilmemiz için bizim aç kalmamızsa, bunu kabul etmiyoruz."

İSTANBUL: İstanbul'da 15 Temmuz'da onbinlerce memur iş bırakarak toplu vizite, yemek boykotu, telgraf çekme eylemleri yaptı. Saat 12'de Akaray İSKİ önünde toplanan Tüm Bel-Sen ve Bem-Sen üyesi memurlarla, bütün hastanelerin bahçelerinde toplanan sağlıkçılar aynı sloganı haykırdı: "Sadaka değil toplu-

sözleşme", "hükümet istifa". Hastane bahçelerinde yürüyüşler yapan sağlıkçılar bütün gün halaylarla türkülerle seslerini duyurdular.

Tüm Haber-Sen üyesi memurlar ise Sirkeci PTT'si önünde toplandı. Burada bordro yakma eylemi yapıldı ve hükümetin lütfettiği yüzdüzelik ücretleri protesto edildi. Maliye memurları da aynı gün yarım gün iş bıraktı.

20 Temmuz'da da tüm hastanelerde iş bırakıldı ve çeşitli eylemler gerçekleştirildi. Şişli Etfal, Haseki, Cerrahpaşa, Çapa, Haydarpaşa Numune, Zeynep Kamil'deki eylemlerde hastalar da yer yer eylemlere destek verdi.

27 Temmuz'da Cerrahpaşa Hastanesi çalışanlarından büyük çoğunluğu iş bıraktı ve hastane bahçesinde yürüyüş yaptı.

Dergimiz baskıya girdiği sırada, 29 ve 30 Temmuz tarihlerinde Tüm Bel-Sen'in tüm Türkiye genelinde iş bırakacağı öğrenildi.

İZMİR: İzmir'de 15 Temmuz'dan bu yana yer yer memur eylemlilikleri devam ediyor. 15 Temmuz'da Tüm Bel-Sen üyesi tüm memurlar, Büyükşehir belediyesi önünde toplanarak bordrolarını yıktılar. Yaptıkları basın açıklamasında, "İktidar ücretlerimize enflasyonun altında zam yaparak bizlerle açıkça alay etmektedir. Şimdiye dek tek taraflı

belirlenen zamları protesto ediyoruz" dediler." Daha sonra davullu zurnalı halaylarla sloganlar atıldılar.

23 Temmuz'da da İzmir Doğum Hastanesi çalışanları hastane bahçesinde toplanarak halaylar çektiler, sloganlarla, grevli-toplu sözleşmeli sendika hakkı talebinde bulundular. Yaklaşık 250 dolayında sağlık çalışanının katıldığı eylemlerde kadın memurların daha coşkulu olduğu dikkati çekiyordu. Ayrıca aynı gün, Tüm Sağlık-Sen İzmir şubesinin Demokratik ve sendikal hak gasplarını protesto için başlattığı dönüşümlü açık grevi 25 Temmuz'da sona erdi.

Eylemler süresince sağlık çalışanları hastalara yönelik dağıttığı bildirilerde amaçlarının sağlık hizmetlerini aksatmak olmadığı, onlara daha iyi hizmet vermek için ekonomik ve anti-demokratik çalışma koşullarının düzeltilmesi gerektiğini belirttiler.

İstanbul'da süreklilik kazanan memur eylemleri dönem dönem de sendikaların özgül kararları ile tam gün iş bırakmaya dönüştü. 26 Temmuz'da tam gün iş bırakan Tüm Maliye-Sen üyesi memurlar eyleme tam katılım sağladılar. Vergi dairelerine gelen tüm mükelleflerin geri çevrildiği günde milyonlarca liralık vergi toplanamadı.

O gün bütün vergi dairelerine "Bu gün grevdeyiz, çalışmıyoruz" şeklinde bir yazı asıldı. İçeri sadece gazeteciler ve ziyaretçiler alındı. Gelen mükelleflere "Biz bir devri yıktık" dediler; "Memurlar için grev yapamazsınız, işi bırakamazsınız sözü artık geçersizdir. Bunu kanıtladık."

26 Temmuz'da Hocaşpaşa vergi Dairesindeki memurlar; "Bizim daireden günde 20 milyara yakın vergi toplanır, bunu bildiğimiz halde bize yüzde 12 zam veriyorlar. Şimdiye dek hep susturulduk. Artık susmayacağız" dediler. Köleliğin simgesi olarak gördükleri gravatın bazı vergi daireleri kapısında asılı olduğu görüldü.

Dergimiz baskıya hazırlandığı tarihte Tüm Haber-Sen sendikası 30 Temmuz'da bütün işçilerin de tam gün iş bırakacağı bildirildiği öğrenildi.

ANKARA:

Ankara'da 15 Temmuz'da bütün memurlar yarım gün iş bıraktı. İşyerleri önünde davullu zurnalı gösterilerle süren protestolar, yerini zaman zaman yürüyüşlere bıraktı.

15 Temmuz'da, öğleden sonra tüm kamu sendikacıları pankartlarıyla Sakarya'daydı. Yaklaşık 10 bin kadar olan kitle Sakarya Meydanı'nın ara sokaklarını doldurmuştu. "Memuruz haklıyız kazanacağız", "Memurlar meclise" sloganları ile iki ayrı koldan yürüyüş geçtiler. Kamu emekçilerinin birikmiş taşkın gücünden paniğe kapılan 200 kadar polis, memurların önünü kesti. Ve yürüyüşçülere saldırdı. "Yürüyüş hakkımız engellenemez" sloganları ile karşı koyan yürüyüşçülere polis saldırıyı sürdürdü. "Yaşasın demokrasi mücadelemiz" sloganlarını haykırana özellikle saldıran "Ne demokrasisi" diye vuruyorlardı.

Bu arada panzerler geldi. Bunu üzerine kitleden "Polis Sivas'a", "Zafer emekçinin olacak", "Bugün burada yürüyeceğiz" diyerek kararlılıklarını ifade ettiler. Panzerlerden sıkılan tazyikli suya rağmen kitle "Yılgınlık yok direniş var" sloganları karşı koymaya çalıştı. Tazyikli suyun devam etmesi sonucu bir panikle dağılıya yaşıandı, ancak parça parça tekrar bir araya gelerek yürüyüşü sürdürdüler. Kızılay Meydanı'nda yürüyüş tekrar engellendi. Polis tekrar saldırdı. Ara sokaklara girerek memurlara saldırmaya, joplamaya çalıştı. Bu saldırı sırasında muhabirimizin filmlerine de el kondu.

ADANA:

Adana'da Tüm Haber-Sen üyesi memurlar 19 Temmuz'da Merkez postanesi önünde birikip, basın açıklaması yaptı. "Toplu sözleşme hakkımız- Grev silahımız" "Ana geldi cüzdandan deldi" şeklinde sloganlar atıldı.

Tüm Haber-Sen Adana İl Temsilcisi Faruk Küçük siyasi iktidarların arpalığı KİT'lerin faturasının emekçilere çıkarıldığını ve hak arama mücadelesinin üzerine polis saldırılarıyla susturulmuş toplumu yaratılmak istendiğini söyledi. Küçük, bunlara karşı sessiz kalmayacakla-

rını ifade etti.

Memurlar daha sonra sendika binasında, grevli toplu sözleşmeli çalışanlar yasanın çıkarılması talebiyle açık grevine başladılar.

19 Temmuz'da da Maliye çalışanları toplu vizite eylemi yaptılar. Devlet Hastanesi bahçesinde toplanan maliye memurları "Söz yetki karar çalışanların", "Topla parayı al havayı" gibi sloganları ile hükümeti protesto ettiler. Tüm Maliye-Sen Adana İl Temsilciliği sekreteri Nurettin Mart bir konuşma yaptı. Mart, enflasyon ve bütçe açığının faturasının memurlara çıkartılmak istendiğini ve hiç bir hükümetin çalışanların ekonomik demokratik haklarını verme kaygısı taşımadığını söyledi.

"Devletin kasasını yolsuzluk yapanlara, hayali ihracatçılara bizler açmadık. Artık yeter, bundan sonra tek yanlı olarak ücretlerin belirlenmesini kabul etmiyoruz" sözlerinden sonra kitle sloganlar attı.

Adana'da Eğitim-İş sendikası da yüzde 12 'lik artışa ısyandı. SHP Osmaniyeli ilçe binasına giden Eğitim-İş yöneticilerine tavrı alan SHP ilçe yöneticileri, böyle bir eylemi doğru bulmadıklarını söylediler. Olay bununla bitmedi. Eğitim-İş Osmaniyeli Şube Başkanı Hüseyin Kök, gece evinden emniyete götürüldü. Daha sonra Kök'ü, SHP'lilerin ihbar ettiği anlaşıldı. Bu olay Osmaniyeli'de büyük tepkiyle karşılandı.

ELAZIĞ:

Elazığ Kamu Çalışanları Sendikaları platformu, 15 Temmuz'da bir basın açıklaması yaptı. Açıklamada, izlenen yanlış politikalar yüzünden ülkede büyük bir bunalım yaşandığı ve bu bunalımın faturasının da çalışanlara yüklediği anlatıldı.

Bildiride "Zenginlerin trilyonlara varan vergi borçlarına bir çırpıda kalem çekenlerin, emekçilere yükledikleri ve memurların örgütlü gücü olan sendikaları muhatap almadıkları" vurgulandı. Bildiri şöyle notlanıyordu: "Kamu emekçileri olarak bundan sonra haklarımız alınca kadar meşru ve demokratik zeminde mücadele edeceğiz."

Memurlar Sultanahmet'te halayda..Mücadeleyi kanlılıkla klasik memur şajını değiştiriyorlar.

İSTANBUL ŞUBELER PLATFORMU TEMSİLCİLER KURULU TOPLANTISI

İşçiler genel greve hazırlanıyor

İstanbul/Özgür Gelecek- 18 Temmuz Pazar günü yapılan İstanbul Şubeler Platformu'nun toplantısına sadece İstanbul şubeleri değil diğer şehirlerden Türk-İş'e muhalif sendikacılar da gelmişti. Sermaye basınından tek muhabirin bile katılmadığı bu toplantıda bir genel grev arifesi havası esti. Bu genel grevin alt yapısını özelleştirme, sendikasılaştırma, iş yasaları ve 1982 Anayasası'nın değiştirilmesi oluşturuyordu.

Toplantıya katılan sendika şubeleri şunlardı: Tek Gıda İş 1 No'u Şb., Liman-İş İst. Şb., Selüloz-İş İst. Şb., Tümtis İst. Şb. ve Genel Merkez, Harb-İş İst. Şubesi, Basın-İş İst. Şb., Tek Gıda-İş 1-3-4-5-6-8-9 No'lu Şb., Ağaç-İş İst. Şb., Deri-İş Tuzla Şb., Denizciler Sendikası Şehir Hatları Şb., Tes-İş 5 No'lu Şb., Deri-İş Beyoğlu Şb., Yol-İş 1 No'lu Şube, Teksif Yedikule Şb., Haber-İş İst. Şb., Belediye iş 1-2 ve Mezbaşa Şubeleri, Tezkoop 1-2-4 No'lu şubeler ve Deri-İş Beykoz Şubesi.

vampir'e benzetiyor ve "Çiller vampir dişlerini Türk-İş'e gösterdi" diyordu. Kasımoğlu'nun önerisi Ankara'ya gidip Türk-İş'i işgal etmek oldu.

Misafir sendikacıların arasında bir sendikacı çıkıp konuştu. Bu Eskişehir Şeker-İş Şube Başkanı Metin Tezerer'di. Tezerer 12 Eylül faşizminden bu yana sınıfta bir takım hareketlerin gündeme geldiğinden söz ediyor ve sendikal mücadeledeki kıpırdanmalara sermayenin tahammül edemediğini söylüyor. Bu nedenle sermaye copunu silahını konuşturuyor diyor. Türk-İş tabanıyla bütünlük içinde olmadığını söylüyordu. Bu örümcek kafalı insanlar hala Türk-İş'in başında duruyordu. Tezerer: "O halde Türk-İş'e gidelim ve işgal edelim" önerisini getiriyordu.

Tek Gıda-İş İzmit Şubesi Mali Sekreteri Ali Ekber Özkaya sadece sermayeye karşı değil sermaye mantıklı bu insanları da (Türk-İş yöneticileri) buradan aşağı emmenin perspektifinin konmasının ge-

Temsilciler ısrarla genel grev dedi...

vurguluyordu. Ülkemizde 12 Eylül hukukunun özünün kölelik, örgütsüzlük, işten atılma, yargısız infaz, işkence, sansür, kürt halkı için toplu katliam olduğunu söyleyen işçi bütünü bunlara karşı durmak için üretimden gelen gücün kullanılmasını gerektiğini anlatıyordu. "Birlik Mücadele zafer" sloganını atmasının ardından, diğer sendikacı ve temsilciler sloganı tekrarlıyordu.

Bu toplantıya memur sendikalarının bazıları da katılmıştı. Bunlardan Eğitim-Sen 1 No'lu Şube Başkanı, bugün demokrasi güçlerine yapılan saldırının bir parçasının da memurlar olduğunu duyuruyordu. Önce demokrasi mücadelesi verilmesi gerektiğine inanıyordu. Memurların bu mücadeleyi verdiğini ama işçi sınıfının buna destek olmadığını anlatıyordu. "Bizlerin gözü sizlerde" diyor. "Demokrasi mücadelesi veren bütün güçler işçilerin yolunu gözleyüyor" diyor ve sözleri "İşçi memur elele genel greve" sloganları ile kesiliyordu.

Deri-İş Tuzla Şubesi'nden Yusuf Uçar da bu toplantıda mutlaka genel grev kararını çıkması gerektiğini anlattı, ekonomik ve siyasi talepleri sıraladı; "Sokak infazlarına, işçi kıyımlarına, Kürdistan'daki kirli savaşa dur demek ve kamu sendikalarına grevli toplu sözleşmeli sendika hakkı tanınmasının gerekliliğine dikkat çekiyor ve bütün bunlar için mutlaka genel greve gitemeliyiz" diyor.

Tes-İş 5 No'lu Şube'den Mustafa Özgün, sermaye sınıflarına karşı mutlaka sendikal birlik sağlanması gerekir diyor. Artık Türkiye'de

sendikacılığın tıkanmış olduğunu anlatıyor ve tıkanıklığının aşılması için demokrat devrimci bir sendikacılık anlayışı oluşmalıdır. İşçi komitelerine işlerlik kazandırılmalıdır" dedi. "Gelecek ellerimizdedir" diyerek konuşmasını noktalıyor ve "birlik Mücadele Zafer" sloganını atıyordu.

Tez Koop-İş 2 No'lu şube başkanı Faruk Üstün de sınıfın sırtına oturmuş ve aslak olarak yaşayan insanların mutlaka silkelenmesi gerektiğini belirtiyordu. Bunun için önce Ankara yürüyüşünü öneriyor sonra da genel grevin hazırlıklarına şimdiden başlanmalı diyor.

Toplantı sonunda Türk-İş ve hükümet arasında süren TIS görüşmelerinin sonuçlanması durumunda ne gibi bir eylem yapılmalı? önerilerinin çıkmayışının nedenini soruyordu bazı işçiler. Ancak diyan bu toplantının sadece ekonomik talepler için değil demokratik talepler için de yapıldığını anlatıyor. "Bizim 1980 faşizminden gelen yığınsal sorunlarımız da var" diyorlardı. Harb-İş Gölcük Şubesi 93 yılı sözleşmelerinin olduğu bu günlerde işçi gücünü birleştirmenin daha kolay olacağını anlatıyorlardı. O nedenle Salı günü Türk-İş'i işgal edelim önerisi oldukça tekrarlandı. Ancak Divan'dan Rıza Turgut 93 TIS'lerinin bağlatılmasından sonra ne olacak diye soruyordu. "Ondan sonra mücadele bitecek mi? Yurt genelinde katliamlar söz konusu.. Bütün bunları bir kenara bırakıp önümüze sadece TIS'i mi kayacağız?"

"Belediye-İş'i sınıf sendikasına dönüştürelim"

Belediye iş 2 No.lu şube yaptığı bir açıklamada, işçilerin taşeronlaştırma ve özelleştirme gibi sorunlarının yanında şimdi de sendikal rekabet sorunuyla karşı karşıya kaldığını anlattı ve işçinin birliğini bozmaya çalışanları suçladı.

Bildiride "12 yıldır sesleri çıkmayan bu dostlarımız, işçi sınıfına ne denli dost olduklarını bizi bölerek göstermiş oldular" deniyor. "Her dönemden daha çok birliğe, beraberliğe ihtiyaç varken, böyle bir dönemde işçiyi parçalayıp kaleyi içerden çöktürmek isteyenler ortaya çıktı" sözleriyle, Genel-İş'e geçen İlyas Güven'den söz ediyor "20 gün öncesine kadar bizimle aynı düşüncedediniz.... Genel-İş'le yaptığımız pazarlıkları işçi sınıfının önüne alternatif olarak sunma hakkını kimse size veremez.... İşçilerin önünde Ankara'ya kadar giden bir şube başkanının yarı yolda işçileri bırakmasının değerlendirilmesinin yapılmasını ise Kağıthane işçilerine bıraktuklarını söyleyen 2 Nolu şube yöneticileri, bildiride işçilere "Sizleri ileri götürecektir anlayış sınıf sendikacılığıdır" diyor ve bildiriye şöyle sonluyor:

"Birliğin parçalanmasına izin vermeden, bulduğumuz mevzileri koruyarak, Belediye-İş'i sınıf sendikasına dönüştürmek için hep birlikte mücadele edin. Çözüm tabela değiştirmede değil sınıf sendikacılığını yaratmadadır."

Corlu'da direnişler

Haber Merkezi/ Corlu'da Güneş Deri ve Çelikoğlu Deri'de yaklaşık bir ay önce başlayan direnişler devam ediyor. Bilindiği gibi Güneş Deri'de 25 işçi DISK Deri-İş'te örgütlendikleri için işten atılmışlar ve işyeri önünde çadır kurarak eyleme geçmişlerdi. Çelikoğlu'nda ise 110 kişilik fabrikanın tümü 2 işçi atıldı diye iş bırakmış ve fabrika önünde beklemeye başlamıştı.

Çelikoğlu'nda atılan iki işçiyi işveren almayı kabul etti. Fakat direnişe geçen 60 işçiyi almayacağını söyleyince işçiler direnişi sürdürmeye karar verdiler ve tek bir işçinin çıkışına razı olmayacaklarını söylediler.

Corlu'da bütün fabrika patronlarının yaptığı gibi Çelikoğlu patronu da "Turist işçi" diye adlandırılan Bulgaristanlı işçileri çalıştırıyordu. Bu işçileri kaçak çalıştıran patron ayrıca direnişe geçmelerine tahammül edemedi.

İşçiler 26 Temmuz'da bir bildiri yayınlarak Corlu Halkını desteğe çağırıyor. Bildiride "Bizleri bu haklı mücadelede yalnız bırakmayın. Unutmayın ki biz kazanırsak diğer tabakhane işçileri, başka işkollarındaki işçiler de kazanacak" denildi.

Düzeltilme

Deri-İş sendikası Aydınlı Şube Başkanı Musa Selvi'nin dergimiz 8. sayısında çıkan bir habere itiraz var. "Tuzla'da Deri işçilerinin zaferi" başlıklı haberde şöyle bir yanlışlık var. 6 Temmuz'da imzalanan TIS'e göre "işçilerin günlük yevmiyelerinin 48 bin liradan 75 bin liraya yükseldi. Sosyal haklardaki artışta yüzde 30'un üzerinde." Bu bilgiye itiraz eden Selvi, İşçilerin yevmiyelerinin 175 bin liraya yükseldiğini, sosyal haklardaki artışın ise yüzde 130'un üzerinde olduğunu anlattı. Haberdeki yanlışlığı bu şekilde düzeltiyor ve işçilerden özür diliyor.

İstanbul Sendika Şubeleri Platformu Temsilciler Kurulu Basın Bildirgesi

Genişletilmiş Temsilciler Kurulu, sınıfımızın önündeki sorunların sınıfımızın kendisi tarafından tartışılarak eylem kararının alınması ve hayata geçirilmesi, diğer bölgelerdeki Sendika Platformları ile güç ve eylem birliği temelinde toplanmış ve aşağıdaki sonuçları çıkartmış ve karara almıştır.

Bir genel grevin alt yapısının olgunlaştığı gözlemlenmiştir. Türk-İş Başkanlar Kurulunun en kısa sürede toplanıp, bu duruma ve memurlara verilen ücret artış zammını, özelleştirme ile ilgili olarak, işten ayrılacak, emekli olacak, işçilerin kıdem tazminatlarını etkileme durumunu değerlendirmesi ve kamu çalışanları sendikaları ile eylem birliği çalışması yaparak bir günlük uyarı grevi kararı alması, Türk-İş'in böyle bir uyarı grevi kararı almaması durumunda İstanbul Sendika Şubeleri Platformu olarak diğer memur ve sendika şubeleri platformları ile birlikte koordinasyon sağlanması ve bir günlük uyarı eyleminin yapılması uygun görülmüştür.

Ayrıca Temsilciler kurulunda tartışılan önerilerin pratiğe yansıtılması ve tüm şubelerin topluca Türk-İş genel merkezine gidilmesi önerisinin, platform yürütmesi tarafından değerlendirilmesinin yapılarak işlevlendirilmesi kararlaştırılmıştır.

Süreç içerisinde genel grevin alt yapı ve örgütlenmesi çalışmalarının işyeri düzeyinden başlatılarak, şubeler ve genel merkezler koordinasyonunun sağlanması kararlaştırılmıştır.

Bu bağlamda:

- 1- İşyerinde işyeri grev-direniş komitelerinin oluşturulması,
- 2- Sendika yöneticileri ve işyeri temsilcilerinin katılımı ile üst komite oluşturulması,
- 3- İstanbul Sendika Şubeleri Platformu'nun genişletilmesi için memur ve diğer illerdeki sendika platformlarının katılımı, çalışmalarının yürütülmesi kararı alınmıştır.

Bu toplantıya Hava-İş, Tümtis, Liman-İş gibi sendikaların genel başkanları da katılmıştı.

Türk-İş'e dolayısıyla hükümete muhalif sendikacılar burada şimdiye kadar süren bu tıkanıklığı aşmanın yollarını tartıştılar.. Tartışmalar kürsüde yapıldı.

Liman-İş Sendikası Genel Başkanı Hasan Biber sadece özelleştirmeye taşeronlaştırmaya karşı değil, kürt halkının katledilmesine karşı, sokak infazlarına karşı da bir genel grev yapılmalı diyor. "burnumuzun dibindeki" Kağıthane işçilerine mutlaka destek eylemleri yapılması Biber'in önerileri arasındaydı.

Harb-İş Gölcük Şube Başkanı Ahmet Kasımoğlu ise Çiller'i

rekliğini söylüyordu. "Türkiye'de komprador burjuvazinin büyük silahları var" diyor.

"BU GAZETE SANA KÜFREDDİYOR"

Camialtı Tersanesi işçisi Tayfun Tabakoğlu da önerilerini derhal sıralıyor ve vakit kaybetmemek gerektiğini söylüyor. Özelleştirmeye karşı işçi sınıfının topyekün mücadele etmesi gerektiğini anlatıyordu. Tabakoğlu'nun önerilerinden biri de burjuva basınına protesto idi. Gazete alan arkadaşları da uyaralım diyor. "Bu gazete sana küfrediyor, niye alıyorsun diyelim" diyor. Tabakoğlu da "tek çare genel grev"

İşçi Ali Çınar işçi sınıfına karşı işlenen cinayet olan özelleştirmeye karşı işçi sınıfının topyekün mücadelesinin şart olduğunu anlatıyordu. Bu mücadelede işçilerin yanında kamu çalışanları da olmalı ve halkta dayanışmaya girmeliydi.

Deri-İş sendikası Tuzla Şubesi'nden bir temsilci de işçi sınıfının çeşitli sorunlarla karşı karşıya kaldığını söylüyor ve bu sorunların uluslararası sermaye ve onların yerli işbirlikçilerinin emperyalist saldırılarından kaynaklandığını

1 günlük uyarı eylemlerinden

"Sermayenin oyunlarına dur demek için"

Bizler İstanbul Şubeler Platformu ve işçiler olarak Türk-İş Konfederasyonumuzun her zaman yanında olduğumuzu belirterek, sermaye sınıfının işçi sınıfı ve emekçi halkımızın üzerinde oynamak istedikleri oyunlara dur demek için talep ve önerilerimiz aşağıdadır.

- Başta 1992 Anayasası,
- Çalışma yasaları,
- Tıkanan 1993 toplu sözleşmelerinde yer alan İş Güvencesi,
- Taşeronlaşma,
- Özelleştirme,
- Sendikasılaştırma politikasının engellenmesi,
- Sözleşmelerimizde taban ücretin iyileştirilmesinde ısrarlı olunması,
- SSK Kurumundaki tüm olumsuzlukların ivedilikle çözülmesi,
- Tarım işçilerinin 1475 sayılı iş kanunu kapsamına alınması,
- Özellikle Özçelik-İş Sendikasının bağlatılması 1993 yılı toplu iş sözleşmesinin kamu sözleşmelerine emsal tutulmaması,
- Ülkemizde devam eden ve günde maliyeti milyarları aşan yüzlerce insanımızın ölümüne sebep olan faturası ise halkımız ve işçi sınıfına çıkartılan, Kürt ulusal sorununun Demokratik Platformlarda çözülmesinin,
- Bütün bu sorunlarımızın çözümlenebilmesinin tek koşulu Türk-İş Başkanlar Kurulumuzda acilen "Bir günlük uyarı GREV" kararının çıkarılması ve hayata geçirilmesi,
- Bir günlük uyarı Grevimizin neticesinde, mevcut siyasi iktidar tarafından belirttikimiz istek ve taleplerimizin yerine getirilmediği takdirde sizlerin önderliğinde acilen süresiz "Genel Grev" kararı alınarak hayata geçirilmesi düşüncesiyle çalışmalarımızda başarılar dileriz.

Not: Şubeler Platformu bu talep ve önerileri Türk-İş Başkanlar Kurulu'na iletmiştir.

Tohum'daki kahramanların bazılarıyla Avrupa'da karşılaştım. Gorcan'lı Gavur İsmail ile Paris'te yüz yüze geldik. Bir kahve köşesinde oturduk. Yeni gelmişti. Şen bir iklim içindeydi. Basra hurması gibi ışılıyordu. dışları. Bir yığın çocuğunun olduğunu söyledi, ülkedeki siyasal renklerden ve ışıltılardan söz etti. Sigarasını, otuz yıldır Paris'te yaşıyor gibi tütürüyordu. Fena halde firariydi. Ama bakışlarında, dağ keçilerinin o bilinen ince ürkekliğinden eser kalmamıştı. Külfetinün müskül durumunu vur-guladı bir kaç kez. Türklerin ve de Kürtlerin çalış-tığı konfeksiyon atöyelerinde iş bulunup bulunamı-yacağını sordu. Kulak asma dedim.

Cin Niyazi'yle çok güzel bir kent'te karşılaştım. 72'den bu yana açığa çıkmadığını söyledi. "Romanı yazarken, "Sakin soyadımı yazma, açığa çıkarım, "diye uyardı beni 72'den bu yana çıkan afları pek dikkate almıyordu. Mazgirt'ten köyleri, adamları sordu. Morali gayet iyiydi, değişmiş ve de dönüşmüş-se pek benzemiyordu. Gökyüzü gözbebeklerine yerleşmiş, demirini almış, bilinmezliklere açılmış gibi bir hali vardı.

Kara Ali'ye (Küçük Ali) bir fotoğrafta rastladım. Avrupa'da, benim resim sergimin açılışında çekilen bir büyük fotoğrafta rastladım herife. Bakışlarına dikkat ettim. "Yapacak başka bir işin yok muydu senin? Her işi hallettin de bu mu kaldı?" der gibiydi. Halk ruhunu kavramış, iyi gülen, ve anlatımı, sohbeti mizahla yüklü bir adamdır, Kara Ali.

Diğer Ali'yle (Büyük Ali) bir gecede, siyasal bir gecede, karşılaştık. Bir yığın soru sordu, bir yığın şey anlattı. Kulağım Nihat Behram'la, Emekçi'nin cenesine de biraz takıldığı için hiç bir şey anlayamadım. Birisini dinlerken, hayal kurma alışkanlığından dolayı, bazen pek az şey giriyor kafama.

İbrahim Halil'i kaldığım eve davet ettim ilk sözü, "evlenmişsin, iyi çok iyi" oldu. Küçük olan gözleri, daha da küçülmüş, burnu ise Karakoçan havuçları gibi büyümüşü. İrfan Çelik'ten sözettti sanırım. Çatışmalı durumlardan, yenilerin eskileri pek takmadığından söz etti. Bir kaç bardak çay içti. Önüne koyduğum yiyecekleri, yavaş ve kibarca yuttu. Suratından, özellikle de burnundan, iyimsenlik ve plansızlık dökülüyordu. Durgun yüzeyli, alttan akan bir ırmak gibiydi.

Hayrettin'e üç bin kişilik bir gecede rastladım. Es-

Bakış

Muzaffer Oruçoğlu

Kahramanlar ve kahramanlık arenası

kiden olduğu gibi zamansız, amaçsız ve endamsız bir tarzda gülüyordu yine. Ayrı olmasın diye ben de güldüm biraz. Haddinden fazla cesur bir adamdı. Yalansız ve saftı yine. Boyunu armut sapı gibi incelmışti. Klasik sorumu, "Nerde çalışıyorsun, kaç çocuğun var?"ı o'na da sordum. Cevabını anımsamıyorum Dünyanın, "hakkımı helal ediyorum sana," dediği bir insandı.

Süleyman Yeşil'i anlatmama gerek yok. Benden önce ölüre -ki sanmıyorum zazarlar fazla uzun ömürlü olur.

Diğer Tohum kahramanlarını, 72'den bu yana görmedim. Emine'yi görmek istedim. Ben Mamak cezaevindeyken, Emine'nin Elbistan'da olduğunu duymuştum. Kardeşi Hacı'yı Almanya'da aradım, bulamadım, Krefeld'de taksicilik yaptığını söylemişlerdi bana.

Bir çok insan, Tomum'un ikinci ciltini yazmamı öneriyor bana. İkinci ciltini aslında yazdım. Yani okuduğunuz kitaptır. Tohum'un birinci ciltini yazmam gerekiyor. ter bir iş. Yani 67 ile 12 Mart askerî darbese arasını yazmam gerekiyor. Toprak işgalleri, anti-emperyalist gösteriler, grevler, boykotlar, ve

15-26 Haziran ve darbe... Filizlenip serpiştiğimiz dönem. Deniz'i, Mahir'i, İbo'yu biçimlendiren rahim.

Ha deyinse oturup yazamıyorsun. Bir öncekine benzemiyen, taze bir estetik potansiyelle dolmak, oturup öyle yazmek gerekiyor. Bildirgin yumurtası gibi birbirine benzeyen romanlar yazmamak gerekiyor. Konuları değişik ikiz kardeşler. Biri diğerini aşan romanlar yazmak, haylice zor bir iştir. En güzel, bu zorluğun üzerine gitmektir.

Okuduğu şeyi okura yaşatmak. Okurun boyutlarını zorlamak, derinliğine güçlü bir kazma vurmak. İyi roman, ayakta ölen asırlık ağaçların gövdelerini yeşertir, çiçek abidesi haline getirir onları. Renklerini şimşek alazından alacaksınız. Seçmeciliğe, katı ahlak kurallarına karşıdır iyi roman. İnsana ait her türden davranışın kahramanlık arenasıdır roman. Aksi takdirde, yaşama etkin bir tarzda estetez edemez, değiştiremezsin.

Kuru olay anlatımıyla yetinemezsin. Doğa ve karakter tasvirleriyle de kurtaramazsın kendini. Tanıklıkla geçiştiremezsin durumu. İnsanı düşünmeye ve değiştirmeye yönelen cümle iplikleriyle, ilmik ilmik dokumak zorundasın romanı. Açıkçası yapamıyorum bunu, yapmakta zorlanıyorum. "YAPACAĞIM" sözcüğünü telafuz etmek, harf harf heceleme önemli-dir "YAPACAĞIM" sözcüğünün, başım gözüm üzerinde yeri vardır. "Geçmiş'ler kervanına katılsam bile, okurumu sarsacağım, geleceğin bağrında yankı-lanacak sesim," diye mırıldanan, çok güzel romanlar ve edebiyatımızda. Yaraflanabileceğimiz zengin bir mirasımız var. İnkarcılığın lüzumu yoktur.

Şişirme kötüdür. Her sayfada yeni bir şey söylemek gerekiyor. Başlıbaşına bir roman olarak görmek, ciddiye almak gerekiyor her sayfayı. Ciddiye alınmamış sayfaların toplamından ciddi bir roman çıkar mı? Sistem, okuyucuya "okuma" diyor. Romanın, daha ilk sayfasında "Beni Okuma!" diye bağır-maması gerekiyor okuyucuya. Yarıda bıraktığım romanlara üzülüyorum. Ama ne yapayım, zulüm görmüş, apandisitim patlamış bir adamım. Dayanamıyorum, bir birini izleyen sayfaların zulümüne. Başka-larına sayfa sayfa zulmeden bir yazar olmaktan da korkuyorum doğrusu.

Bir yaz gecesi anımsamaları

Değil mi ki bu ülkede şehirler gece geçilir. Uzak kentlere gündüz vanılır. Ve her hayat bir limanda tadılır. Bir yaz gecesi geçilen şehirlerde her zaman gizli bir keder sezilir. Ömrünüz bir yangınla dirilir. İnsanı ancak insan öldürür.

Değil mi ki bu ülkede şair ölümünü önceden görür "yamak otlar gibi sen bu şiiri okurken ben belki bir başka şehirde ölürem..." der. Ve hiç zamansız Pir'in şehrinde bir gün diri diri yakılır.

Duymadık, görmedik, bilmedik demeyin. Bu şair Ankara'lıdır. Adı Behçet Aysana'dır.

Anımsanmış. Yağmurlu bir sabahı. - Kuşku yok. Onlar bütün veda-laşmaların ilmini tutarak zamanın kısa tarihine en uzun yolculuğu yaptılar.

Bu kent o gün sağnak bir yağ-mur gibi oturup ağladı. Biz sessiz ve sitemsiz (Hayır! Hayır! Sesi ve sitemli) yürüdük. Tıpkı yıllar önceki gibi, yaralı ve öfkeli flamaların altında su gibi aktık.

"Kaçınıcı ölmem bu ... Pirsultan ölürlürlü" i söyledik.

Ama sözün hükmü yoktu. Sözün hükmü kalmamıştı. Çünkü Pirin şehrinde "şairinin üstüne kan sıçramıştı" şairin. O şair ki, "Akar sulara özenen bir adam"dı. Aah Metin Altıoktu. "Taştan taş vuran kendini; durmayı bir türlü beceremeyen." Öldürüldü Sivas elinde. Yakıldı. Göz göre göre yakıldı. Kuşku yok, onu yakanlar "sana düşman bana düşman düşün-nen insana düşman"dı. Biz kederin ve öfkenin büyük tufanında yazsız ve mahzun yürürken, ayakta onun çok önceleri yazdığı bir şiirini son sözleri gibi algılayıp mırıldandık o gün bu kentle. "Ben artık mümkün yok ölürüm/ Tabutum bile olmaz taşınacak/ Bir çil horozu sesine gömülürüm."

Bu ülkede herkes bir zamana doğmuştur. Metin Altıok, kirli zamanlardan değil " tertemiz bir zaman-dan kalmaydı." Bugün yaralı

bir ceylan gibi seken ve direnen Kürdi coğrafyada vaktiyle öğretilmiş yapılmıştı. Orada günün birinde genç bir kızın cesedine tanık olduğunda "Bir kızım sağsa eğer, bir kızım morğa şimdi" demişti. Onun çevresini yozluklarıyla kirletenler elbette soysuzdu. Bu yüzden o bir şiirinde "Ben bu dünyada garip bir lekeyim" demişti.

Ey insanlar! 37'ler tanrı tapıcılığı fetişleştiren devlet destekli bir güruhun kara ateşleriyle yok edildi. Haberiniz var mı? Yoksa sizin içimizde demi böyle "kara kıpırtılar" var! Ama kuşku yok ki bizler yeryüzündeki bütün tanrılar reddetmeye devam edeceğiz. Çünkü; tanrıyı kabul etmek kulluğu köleliği "ilke" olarak kabul etmek demektir. Oysa boyun eğmeye açık bir ruh yapısı kar beyazı kitaplarımızı ne girdi ne de girecek!

Bu ülkede vaktiyle bir kedi gibi mayışarak rehavete kapılan kimi aydınlar zorlama teoriler ürettiler. Sözümona düşünce üreten bir tür "İslamcı aydın" tipi yarattılar. Ama, çok geçmeden herkes üniformasını giymedi mi?

Anımsayınız.

Tam o günlerde bir de koskoca bir çınar devrildi bu ülkede. "Serçelere mi acımadık/kış günlerinde kendimizi unutarak!" diye diye devrildi hem de. Duymadık, görmedik, bilmedik demeyin. Bu şairin adı Rifat Ilgaz'dı. Yüreği işkencelere dayandı ama 37'lerin ölümüne dayanamadı. Ölümü mevsimsiz miydi. Bilinmez. Ama Asım Hoca'yla aynı meslektendi. "Atsız arabısız" cenazesiyle bir yaz günü geçip gitti bu kirli dünyadan.

Bu zamanda herkes sanki kendi ölümünün şiirini yazar gibidir. Hasret'in temiz, berrak yüzü gözlerimizin önünde bir şua gibi parlayış duruyorken kimi aydınlarımız hâlâ sırca köşklerinde suya sabuna dokunmamayı ilke etmiş beklerler. Neden? Sesleri titrete mi titrete, bir korkunun son harfleri gibi silik mi silik! Kimi devletin "Laiklik" spotunun arka fonunda oyalanıp duruyor. Kimi de hakında ölüm fetvaları çıkar diye konuşmaktan bile çekiniyor.

Bütün bunlar siyah-beyaz bir film şeridi gibi uzayıp gidiyor

ve beynimizde soru işaretleri kendini anbe an çoğaltıyor. Bu şehri İstanbul'un "fikir" denilen "tepesinde Çakıroğlu adında bir militan ölüyor. Ölümü şairin ölümüne dönüyor. Yani erken oluyor. İdeal uğrunda kavgası yarıda kalıyor. Memed'in gülümsemesindeki o yaşam sevinci, gözlerindeki o zekâ parlaklığı geride kalan hepimize kalıyor.

Sonra işçiler. "Kağıthane Direnişçileri" işçiler, gazetelerde siyah zemin üzerine hükümet, siyasi partilere ve kamuoyuna "ölüyoruz" deyip meydan okuyor.

Ölümün şiirinde deniliyor ki; "Tabutlarımızın başında kimseyi istemiyoruz. Timsah gözyaşları lazım değil. Taziye mesajlar yayınlamayın. Protokolde en sırada yürümeyin. Üzgün yüz ifadeleriyle dokunaklı ses tonuyla konuşmalar yapmayın. Fotoğraf makineleri, kameralar istemiyoruz. Yürüyüş kolları, pankartlar olmasın. Gelip slogan atmayın. Kendi ölümlerimizi kendimiz kaldırırız. Söze gerek yok! Saza gerek yok! Nasıl yaşamışsak onurumuzla ve SADECE KENDİ GÜCÜMÜZE dayanarak nasıl direnmişsek, öyle vakur öyle sade ölüyoruz de...

Siz büyük siyaset adamlarımız demokrasi ışığı lazım kuruluşlarımız ve yüce "sosyalist"lerimiz birkaç gün daha bekleyin...

ÖLECEĞİZ! Bu ülkede anımsayınız, zaza şair Cemal Süreya vaktiyle şöyle demişti. "Özgürlüğün geldiği gün/ O gün ölmek yasak." Nedir ki ölüm, özgürlüğün geleceği günler içinse karşı birşey söylemek mümkün mü?

Anımsamalar son not: Ben derim ki: ömrümüze bir yaz gecesinin bütün yıldızlarını koysak, bir doruğa çıksak, ordan Pirin şehrine aksak, karşı ateşler yaksak, hilafsız yürüsek...

Yürüsek. Yürüsek. Yürüsek.

www.partizanarsiv.net

Haydar Oğur

Aziz Nesin sahnelerinin kapatılması protesto edildi

Istanbul/Ozgür Gelecek-

19 Temmuz günü İnsan Hakları Derneği Kültür Komisyonu, Güngören Belediyesi önünde 20 kişinin katılımıyla bir basın açıklaması gerçekleştirdi. Refah Partili Güngören Belediyesi'nin, Aziz Nesin Sahnesi'ni gerçekçe göstermeden kapatmasının kınandığı İnsan Hakları Derneği Kültür Komisyonunun açıklamasında; "Refah Partili belediyelerin göreve geldiklerinden bu yana sanata ve kültüre olan düşmanlık ve saldırıları bu olayla somut bir örnek kazanmıştır" denildi. Devlet desteği ve gözetiminde gerçekleştirilen Sivas katliamının da bu tür zihniyetlere cesaret vermekte ve olası saldırılara zemin hazırlamakta olduğu belirtilen açıklamada şöyle denildi:

"Kütüphanelere kilit vuran, tiyatroların bütün salonlarına dönüştüren, tiyatroların adlarını değiştiren sanat düşmanı yerel yönetim anlayışını kabul etmiyoruz. Bizler İHD İstanbul Şubesi Kültür komisyonu olarak bu ve benzeri uygulamaları şiddetle kınadığımızı bildiriyor, duyarlı bütün kişi ve kuruluşları sessiz kalmamaya, tepki göstermeye çağırıyoruz." Açıklamadan sonra Bulunmaz tiyatro "Savaş Hayır" oyununu sergiledi. Oyun çevre halkı tarafından ilgiyle izlendi.

Yürüyüş ve çocuk.

Bu çocuğun yanından biraz önce 3 bin'e yakın tersane işçisi geçti... Topluvizite eylemindeydiler... Kimi çocuğa simit verdi kimi de haşlanmış mısırının yarısını. Çocuk birinden de dövizi kapıp "Halı" niyetine altına döşedi...

Polis mi, Gazeteci mi?

Uğur Yaşar Kılıç ve Şengül Yıldırım'ın Bahariye'de katledilmesinin tek tanığı olan Ergül Uzundiz'le röportaj yapmaya giden Nokta dergisi muhabiri Mustafa Şapçı kafasındaki canavarla karşılamayınca çok şaşır-
mış: "Karşımızda bir militan beklerken sevimli bir genç kızla karşılaştık" diyor.

Mustafa Şapçı "Şapa düşmemek" ve polisten aldığı bilgileri(!) doğrulamak için Uzundiz'i bir güzel sorgulamış. İşte Şapçı'nın sorularından birkaçı: "Hazırladığınız savunma dilekçesinde "polis beni öldürmek istiyor" diyorsunuz. Polis neden sizi öldürmek istesin?", "Polis neden böyle bir şeye gerek duysun? ('Uzundiz'in 'po-

lisin o geceyle ilgili açıkladığı herşey yalan' sözü üzerine)", "Olaydan sonra ortadan kayboldunuz. Böyle yaşamak sizce güzel mi?", "Polis kapınıza gelmeden önce siz içerde ne yapıyordunuz?", "Çatışma sonrası çatıda bulunan malzemeler size mi ait?", "Uğur, Şengül ya da sizin evinize gelip gidenler arasında hiç kimsede silah gördünüz mü?", "Herhangi bir örgüt ile bağınız oldu mu?", "Yurtdışından dolayı yollardan sizi kaçırılım şeklinde teklifler geldi mi?"

Aman siz siz olun Mustafa Şapçı gibi hafife muhabirlerin eline düşmeyin. Yoksa ağızınızdan çıkan herşey aleyhinize delil olarak kullanılabilir.

"Halkın öncüsü" nasıl olunur?

GERÇEK dergisinin 17 Temmuz tarihli sayısında bir haber başlığı: "GÖSTERİLERDE KOMÜNİST ETKİNLİK" Sözü edilen etkinlik Asım Bezirci ve Nesimi Çimen'in İstanbul'daki cenaze törenleri. Gerçek muhabiri yazısının başında iki gencin taşıdığı orak çekiçli bir kızıl bayraktan ve onun arkasında 30 kişinin taşıdığı 15 metre uzunluğunda bir pankarttan bahsettikten sonra şöyle diyor: "... Pankartın arkasında binlerce, onbinlerce insan Sivas'ta katledilen Asım Bezirci ve Nesimi Çimen için son görevlerini yerine getiriyor." Yazının ilerleyen bölümlerinde ise övgü devam ediyor: "1 Mayıs Türk-İş mitinginde ciddi işaretilerini veren komünist etkinlik, cenaze ve protestolarda, özellikle İstanbul'da kendini gösterdi. Kortejin başında yer

alan, kalabalığın büyük bir bölümünü etkileyen devrimci komünistlerdi. 1 Mayıs'ta olduğu gibi bir çekim merkezi, bir odak oldular."

Takdiri okurlarımıza bırakmadan önce bir çıkarsama yapmak istiyoruz. Halkın öncüsü olmak meğer sandığımızdan çok daha kolaymış. Bütün mesele ellerinde 15 metre uzunluğunda bir pankart ve kızıl bayrak bulunan gençleri bulmakta, gerisi çorap söküğü gibi geliyor: Bir bakıyorsunuz arkamızda onbinlerce insan size tabii oluvermiş. Hem öyle bütün yürüyüş boyunca elde pankart yürümenize de gerek yok. "Komünist etkinliğin" yaptığı gibi yürüyüş başladıktan 4 saat sonra birden ani bir atakla en öne geçip halkın öncüsü olmanız da gayet mümkün.

Arzu-Hal

*Çiller Başbakan seçilmiş -Basın- KIZ SEN AMERİKA'NIN NERESİNDENSİN?

*Çiller, "Siz hiç yalan söylemeyeceğim" demiş -Basın- DEMEK HiÇ KONUŞMAYACAĞAK HA?

*APO'da "Ermeniyimş aslında -Basın- NE? NASIL KURTULMUŞ PEKİ ?

* Gazetede bir ilan: VİCDANIMI KAYBETTİM, HUKUMSUZDUR (Kenen EVREN)

* Dokunma yanarsın "BİRİNCİ ŞUBE"

* Boşanma davası açan eşlere duyurulur: BOLUCULUK İŞLERİNE DGM BAKIYOR

Dong

Benetton'dan Fidel Castro'ya:

"Hızla değişen bu dünyada FABRİKA için bir "devrimci öğretmen"e ihtiyacımız var! Okulumuz ayrıcalıklı bir ülkede kurulacağı için bu lüksü sağlayabiliriz.

Tarihin sizin tamamladığınız bu döneminin bize yeni olanaklar kazandıracığını düşünüyoruz."

Masal

Bir zamanlar bir Demir Kelebek varmış. Sağında solunda rambolarıyla uçarmış Kürt illerinin yemyeşil kırlarında... "İki günde fethetmiş Kürdistan'ı." Yeni bir vahşet perdesi daha açmak için, zulüm tanrılarının ihtiyacı varmış sarı beneklerine kelebeğin...

DEVLETLÜ

Erdoğan Eliuygun Sağmalcılar Cezaevi'nde öldürüldü

Sağmalcılar Cezaevi'nde 8 kurşun ve şiş yarası alarak ölen Erdoğan Eliuygun

Haber Merkezi- 18 Temmuz'da Sağmalcılar Özel Tip Cezaevi'nde gardiyanları etkisiz hale getirip revir üzerinden C-16 koğuşuna giren DK çevresinden bir grup tutsak, ellerindeki tabanca, şiş, demir çubuklarla "Darbeciler" olarak nitelendikleri insanlara saldırdılar. Saldırıda Erdoğan Eliuygun 8 yerinden aldığı kurşun ve şiş yaraları sonucu ölürken, beş arkadaşı da yaralandı. 21 Temmuz günü Karacaahmet Mezarlığı'ndaki Devrimci Sol Şehitliğine yoldaşları, devrimci çevreler ve ailesinin katıldığı bir törenden sonra gömülen Erdoğan Eliuygun'un öldürülmesi devrimci çevrelerde yoğun protestolarla karşılandı.

Darbeciler olarak adlandırılan grup 18 Temmuz'da yayınladığı

Devrimci Sol haber bülteninde "Erdoğan Eliuygun'un bizzat Dursun Karataş'ın emriyle katledildiğini iddia ederek: "Onları anlayışlarıyla, çeteleriyle tecrit edip tarihten silmek, bir daha bu suçları işleyemez, bu talimatları veremez hale getirmek nasıl örgütlü iradi bir görevse, bir kaos ortamına neden olacak duygusal, tepkisel davranışlardan kaçınmak da davamızın dayattığı zorunlu bir görevdir" deniliyor. Bültende diğer devrimci gruplara da sesleniliyor: "Devrimi, örgütümüzü savunmak ve bunun gereklisini yerine getirmek" bir suç" ise bu suçtan yargılanmaya hazırız"

KATLİAM KUTLAMASI

Sağmalcılar Cezaevi'ndeki TKP/ML, MLSPB, TKP/ML Hareketi, TIKB, TKİH, EKİM, TKP-L, TDP, DEVRİMCI-YOL, TDKP, THKPC-HDÖ, PKK, DİRENİŞ HAREKETİ, HKG davalarından devrimci tutsaklar Erdoğan Eliuygun'un öldürülmesinden bir gün sonra bir basın açıklaması yaparak katliama dönüşen saldırıyı kınadılar. Açıklamada "Devrimci Sol/DK kanadının tutum ve pratiğinin ve bunun yaşanan son adımı olan bu saldırının devrimci sorumlulukla en ufak bir bağı bile yoktur. Aksine binlerce şehidimiz pahasına yaratılan devrimci hareketin prestijinin, değerlerinin pervasızca fahrip edilmesi vardır. Devrimci tutsakların kanı-canı pahasına elde ettiği kazanımların devrimci olmayan amaçlar için hoyratça kullanılması ve bir çırpıda yok edilmesine zemin hazırlanması vardır." deniliyor.

Sağmalcılar Cezaevi'ndeki devrimci tutsaklar Devrimci Sol/DK

kanadını provakatif tutum ve davranışlarını terketmeye çağırıyor ve cezaevinde gelişebilecek tüm olayların siyasal sorumluluğunun Dursun Karataş önderliğindeki Devrimci Sol olacağını kamuoyuna duyuruyorlar.

Devrimci Sol/DK grubundan kadın tutsaklar Erdoğan Eliuygun'un öldürülmesini kendi aralarında kutladılar! Bu tavırları diğer devrimci grupların yoğun tepkisiyle karşılaştı.

Erdoğan Eliuygun'un öldürüldüğü günün akşamı Sağmalcılar Cezaevi'ndeki kadın siyasi tutsaklar

(TKP/ML, TIKB, TKP/ML Hareketi, TDKP, TKİH, HKG, DKP-TKEP-L) Eliuygun için bir anma toplantısı yaptılar. Devrimci Sol davasından tutuklu DK taraftarı kadınlar anmaya müdahale ederek: "Siz karşı devrimcilerin yanında yer alıyorsunuz, tarih önünde nasıl hesap vereceksiniz" gibi sözlerle anmayı provoke etmeye çalıştılar. Devrimci tutsaklar anma toplantısını bu tür engellemelere rağmen yapınca da bu kez DK taraftarları "Kahrolsun kontrgerilla çocukları", "darbeci çetelerden hesap soracağız" gibi sloganlar atıldılar!..

Yaralılarından Birol Abatay hastanede

Rıza Güneşer'in öldürülmesini "Darbeciler" üstlendi

Haber Merkezi- Halkın Gücü gazetesi sahibi Rıza Güneşer 14 Temmuz'da İkitelli'de kurşun yağmuruna tutularak öldürülmüştü. 15 Temmuz'da "Darbeciler" olarak adlandırılan grubun yayınladığı Devrimci Sol haber bülteninde Rıza Güneşer'in öldürülmesi üstlenildi. Bülten göre Rıza Güneşer DK grubunun kurduğu "Darbecilere Karşı Mücadele Ekipleri'nin sorumlusu olduğu

için sürecin başından beri yapılan hemen hemen bütün fiili saldırıların içindedir, yöneticisidir. Güneşer'in son eylemi 21 Haziran günü Devrimci Çözüm dergisine yönelik olarak gerçekleştirilen ve beş kişinin yaralanmasıyla sonuçlanan katliam girişimidir. Yine bültende ileri sürülen iddiaya göre Güneşer dergi baskınına planlayıp, örgütleyip, yönetmiştir. İnsanları yere yatırıp "tara" emrini veren de bizzat

odur.

Haber bülteninde Güneşer'in öldürülme biçimi ise şöyle anlatılıyor: "Rıza Güneşer bu suçlarıyla Devrimci Sol adaletine hesap vermek zorundaydı. Ancak o bundan kurtulmak için silahını çekip yeni cinayetler işlemeye kalkışmış ve bu tavrıyla başka yol bırakmamıştır." Bültende başka "cezalandırılmaları" da söz ediliyor: "Kenan Güngör, Polat Ünlü ve Kasap kod adıyla tanınan kişiler yoldaşlarımızca gözaltına alınıp, sorgulanmış işledikleri suçları bölge halkının önünde itiraf etmeleri üzerine, yine bölge halkının da onayıyla bir daha bu tip saldırılara katılmamaları ve işledikleri suçların cezası olması anlamında dizlerinden yaralanıp, bırakılmışlardır."

Darbeciler olarak adlandırılan grup başvurdukları şiddet yöntemine gerekçe olarak: "Hiçbir suç teorik, diplomatik kistaslarla örtbas edilemez" düşüncesini getiriyorlar.

GÜNEŞER'İN ÖLDÜRÜLMESİNE TEPKİLER

Devrimci Sol/DK grubu Güneşer'in öldürülmesini 15 Temmuz'da yayınladığı bir haber bülteniyle protesto etti. DK grubu, diğer kanadı "örgütten çaldığı para ve silahlarla cinayetler işleyip pusular kurmakla suçladı. Bülten göre "darbeciler" İstanbul Kulaksız'da bir Dev-Genç'liyi ağır yaraladı; Topkapı'da polisin gözü önünde bir yoldaşlarını bir arabaya atıp kaçırdı ve Zennet Mahallesinde kurşun yağmuruna tuttu. Bültende kaçırılan iki yoldaşın ise saldırıların eminden kaçmayı ba-

şardı.

DK grubunun bülteninde "Darbeciler olarak adlandırılan gruptan çete olarak bahsediliyor ve "Darbeci ihanet çetesi kontrgerillaıyla işbirliği yaparak Devrimci Sol'a saldırıp kendi can güvenliğini sağladığını düşünüyor" deniyor. Bültende bu çevreye hakettikleri cezayı vermek için halk ve dostlara sesleniliyor. Bu çevrenin: "... bir avuç it-kopuk takımından oluştuğu, sapıklar, kariyeristler, serseriler, hasaratlı beyinler"den biraraya geldiği iddia ediliyor.

Güneşer'in öldürülmesini Emegün Bayrağı ve İşçinin Yolu dergileri 16 Temmuz'da "Devrimci kişiliğiyle çevresinde saygı uyandıran arkadaşımızın ölümü karşısında acımız sonsuzdur. Rıza Güneşer'i vuranları ve bunu "devrimcilik" adına yapanları kınıyoruz, hesabını vermeye çağırıyoruz... Son olaylar göstermektedir ki, iki grubun anlayışı da saldırganlık konusunda farklı değildir" gibi görüşler içeren bir basın açıklaması yaptılar.

Aynı gün, "Alternatif, Barikat, Devrim, Emek, Kurtuluş" dergileri daha önce Dergiler Platformu'nun DK grubu için aldığı tecrit etme ve tavrı alma tutumunu iki taraf için de uygulayacaklarını açıkladılar.

17 Temmuz'da ise Emegün Bayrağı, Alternatif, Odak, Serketin, Emek, Komün, Newroz Ateşi, P.Y Teori-Pratik, Devrimci Mücadele, Barikat dergileri, tarafları acilen ateşkese çağırıyor ve eğer buna yanaşmazlarsa iki grubu da buldukları platformlara kabul etmeye, protokolü çerçevesinde buluşmaya" tavrını duyuracaklarını duyurdular.

Dursun Karataş'çılar Avrupa'da mitinglere saldırıyor

Avrupa/Özgür Gelecek- 10 Temmuz'da Almanya'nın Köln şehrinde Sivas katliamını protesto için toplanan binlerce Türkiye'li devrimcinin gözleri önünde Devrimci Sol DK grubu taraftarları "Darbeciler" olarak adlandırılan grubun taraftarlarına taşlı sopalı bir saldırıda bulundular.

Olaylar şöyle gelişti. Yürüyüşün toplanma alanına girildiğinde Devrimci Sol/DK kanadının ellerinde sopalarla kümeleştiği görüldü. Bunun üzerine devrimci yapılar kortejin arka sıralarında bulunan "Darbeciler" olarak adlandırılan kanada Ssalırdı olabileceğini haber verdiler. DK'çılar daha sonra ellerinde sopalarla "Darbeciler" kanadı ve TDKP'lilerin önüne dikildi. TDKP'den birisi "burası sizin kortejiniz değil" demesi üzerine bir yumruk yedi. DK'çılar ellerindeki taşları kitlenin üzerine rasgele atmaya başladılar. Bu saldırıyı faşistlerin yaptığını sanan genç kitle panik halinde kaçırmaya başladı. Atılan taşlardan 20 kişi yaralandı. Bir kişi ise ağır yaralı olarak hastaneye kaldırıldı.

DK'çılar Avrupa'da diğer grupları da hedef almaya bir süredir zaten başlamışlardı. Kitle gösterilerinde "sizleri de ezeceğiz", "kahrolsun fırsatçılar" gibi sloganlar atıyorlardı.

"Devrimci Örgütlerarası Şiddeti Reddedelim" panelinin yapılacağı salonun sahibini tehdit ederek paneli iptal ettirmeye dek işi vardırmışlardı.

Devrimci gruplara bildiri yoluyla tehdit

Haber Merkezi- 28 Haziran tarihli Dursun Karataş çevresinin "Avrupa Temsilciliği" imzalı bir bildiri başta gazetemiz Özgür Gelecek olmak üzere "Darbeciler" olarak adlandırılan grubu kolladığı varsayılan devrimci gruplar tehditle karışık eleştirildi.

Bildiri "Darbeciler" kolladığı varsayılan gruplar ve dergiler eskiden beri Devrimci Sol önderliğini nişangah tahtası haline getirip vuramayan "Fırsatçı" ve "Solculuk taciri" çevreler olarak nitelendiriliyor ve: "Şimdi ihanetle sol içi çatışmanın ayırımına varamayan malum çevrelerin bu konuda ahlaki sınavdadır." deniliyor.

Bildiri "Malum çevreler" olarak ima edilen devrimci grupların siyasal olmayan ölüyü malum amaçları için, "Dostluk" adına kullandıkları ileri sürülüyor. DK çevresi, uzun zamandır anmadıkları Mustafa Albayrak'ın ölümünü unutmadıklarını söyleyerek ve Albayrak'ın öldürülmesi olayını çarpıtarak Proleterya Partisinin örtülü olarak suçluyorlar. Gazetemiz Özgür Gelecek'e yönelik nitelendirmeler ise şöyle: "Bilemediğimiz yer ve mekanlarda ya da ıssız dergi bürolarında darbeciliğin bölemediği Devrimci Sol'u bölmek için yemin mi ettiniz? Birer hizipler koalisyonu olan yapılarımızda nasıl oldu da hem fikir oldunuz, hemen kararlar çıkarıp yayınlamaya başladınız?"

Devrimci grupların "Darbecileri" kollamasının ardında gizlenen mantığın "hep birbirini kullanma mantığı" olduğunun iddia edildiği bildiri, Barikat dergisi çevresi için de "... On yıldan beri düşmana tek kurşun atmamış anlayışları kendine barikat yapıyor" deniyor.

Halkın Gücü Gazetesi sahibi Rıza Güneşer'in vücudundan 24 kurşun çıktı.

“İktidarı bizden geri alabilirler fakat, asla rahat yüzü göremeyeceklerdir”

Büyük proleter Kültür Devrimiyle beraber Deng Si-ao Ping şahsında revizyonistlere karşı dünya tarihinde görülmemiş bir zafere kazanan komünist işçi-köylü ve öğrenci yığınları, Başkan Mao'dan şu sözleri duyduklarında belki de şaşırılmışlardı: Başkan, “Deng gibilerin komünizme, yani sınıfsız-sınırsız-sömürsüz topluma kadar varacağını; on, yüz hatta daha fazla Büyük Proleter Kültür Devrimlerine ihtiyaç duyulacağını” söylüyordu. Ve ekliyordu: “Belki de onlar bizden iktidarı geri alacaklardır. Fakat Deng gibileri asla rahat yüzü görmeyeceklerdir!”

BPKD ile birlikte bir kez daha dehasını ortaya koyan Mao, iki çizgi mücadelesinin hattını böyle vurguluyordu. Evet, Maoizm devrim içinde devrim yapmayı emrederek Marksizm-Leninizme bir nitel katkı daha getiriyordu. Mao ölmeden önce burjuva ideolojik yaklaşımlar ve psikolojik harp teknikleriyle (örneğin Mao artık ayağa kalkamayacak, ülkeyi yönetemeyecek kadar hasta gibi), ÇKP içerisindeki komünistler, revizyonistler tarafından alaşağı edilmeye çalışıldılar. Çin komünistleri, devrim öncesinden daha kızgın bir savaşın, siyasi-ekonomik-örgütsel bir savaşın ortasındaydılar. Bu savaşta ilk raundu kazanmışlardı. Savaş devam ediyordu ve savaş kaybetmek ikilemine değinen Mao, halk kitlelerini ve önderlerini uyarma gereğini duyarak kaybetme olasılığını açıkça ifade ediyordu.

O'nun bu öngörüsü, ölümünden sonra gerçekleşecek, özellikle eşi Çiang Çing'le beraber dört komünist önder Deng çetesi tarafından “Dörtlü Çete” yakıştırmasıyla “yargılanarak” iktidardan uzaklaştırılacaklardı. SSCB'de Kruşçev, Çin'de Deng ve Arnavutluk'ta Enver Hoca takipçileri çeşitli kılıklara bürünerek Maoizmi hedef gösterdiler ve ona saldırdılar. Kruşçev, daha usta sağken “Lenin'in ülkesine, partisine

Geçmişte öncüsüyle birlikte tartışıp kendisi hakkında karar alan Çin köylüsü, şimdi 1976 öncesinin ortamını yeniden yaşama çabası içerisinde

karşı çıktı” palavralarıyla saldırmıştı. Hoca, o öldükten sonra bir gün önce söylediklerini unutacak kadar şaşalca çıkışlar yaptı. Deng bu kadar açık cephe alamaz, alamadı da... O, kızıl bayrağa karşı sahte kızıl bayrak sallayarak iktidarı gaspedebildi. Ne var ki Maoizm, Marksizm Leninizmin tek kelimeyle ifade edilebilen bu en yetkin aşaması, kendisini çiğneyenleri ezerek kadar güçlüdür. İşte gerçekler: Eski Rus İmparatorluğu'nun iğrenç durumu ortadadır.

“Sosyalizm'in son kalesi Arnavutluk'un, sosyalizm kalesi olma özelliğini Maoizm'in inkarıyla beraber yitirdiğini görmek isteyen gözler rahatlıkla görebilir. Ve en sinsi, en ince oportünist sahte kızıl bayraklı Deng rejimi şimdiden büyük sarsıntılara girmiştir.

“BİR KIVILCIM BÜTÜN BOZKIRI TUTUŞTURABİLİR”

Çin'in kırsal kesiminde yaşam seviyesinin durgunluğu, iktidar yetkililerinin yetkilerini yaygın bir şekilde kötüye kullanması, hızla artan vergi oranları 900 milyonluk efsanevi Çin köylüsünün “uysallığının suskunluğunun” haklılığı olacak mıdır? diye soruyor, Çin'de araştırma yapan Fransız gazeteci Romain Franklin.

Resmi Çin makamlarının uyguladığı sansür ve baskı politikalarına rağmen birkaç aydan beri köylülerin gelişen hoşnutsuzluk dalgalarının basın gündemine girmesine engel olunamamıştır. Resmi Çin kaynaklarına göre, geçen yılın sonundan bu yana 170'den fazla köylü ayaklanmaları ve köylü protesto gösterileri bütün Çin geneline yayılmıştır.

Ocak ayında Çin'in Ahui eyaletinde binlerce köylü büyük yürüyüşler düzenlediler. Mayıs ayında ise bu kez Anhui'nin başkenti Hefei'ye traktörleriyle giren köylüler, aynı taleplerle burunlarından soluyorlardı. Guangdong eyaleti de ağır vergilere karşı binlerce köylünün gösterisine sahne oluyordu. Mart ayında Şensi eyaletinde yüzlerce köylü ağır vergilerin kaldırılması ve “komünist” yöneticilerin isten atılması için yürüyüş yaptılar. Ve işin anlamı yani, en büyük gösterilerden biri, eli kanlı Deng revizyonistinin doğduğu Şeuan eyaletinin başkentinde gerçekleşti. Başkent Renshou'da 3 Haziran'da başlayan ve üç gün süren gösteriye on bin köylü katıldı. Gösteri sırasında devlet daireleri işgal edildi, kamu araçları yakıldı, polisler taşa tutuldu ve köylüler silahla dağıtılabilirler.

Çin halkının canla kanla bedelini ödediği toprak devrimi, Deng tarafından daha 1970'lerde baltalanmıştı. Deng Şeuan'da toprağı özelleştirerek yarı toprak sahipliği yarattı. “Zenginliklidir” ifadesiyle halkı aldattı. Şimdi Çin köylü-

leri bu zenginliğin kimlerin zenginliği olduğunu bilince çıkarıyorlar. Ülkede yılbaşından bu yana 170 köylü isyanı yaşandı. Bu köylü isyanları Deng ve hempalarını geri adım atmaya zorlamaktadır. Şeuan ayaklanması sonucu, revizyonistler, 20 yöneticiyi açığa almak zorunda kaldılar. Köylülerin kanını emen 43 çeşit vergiden 37'si isyanlar sonucu “yasadışı” ilan edilerek kaldırıldı. Bu vergilerin keyifliliğini vurgulamak açısından birkaçının ismini verelim: Sosyal istikrar vergisi, Hela sistemini iyileştirme vergisi, Sinemaskop film vergisi, Radyo istasyonu vergisi, Farelerle mücadele vergisi vb. vergiler silah zoruyla ve “saldırı ekipleri”, “özel çalışma ekipleri” adıyla toplanmaktadır. Çok defa bu keyfi vergiler ve uygulamalar yüzünden yoksul köylüler intihar ediyorlar.

Pekin'in bürokrat patronları, olası isyanları önlemek amacıyla papazlığa başladılar bile. Hükümet yerel bölge idarelerinin yetkililerinin kısıtlanacağı ve köylüye 5 milyar yuanlık açıl yardım programı hazırlanacağı açıkladı. Aynı şekilde ürünlerini yerel bölge yetkililerine vermediği için mallarına zorla el konulan ve şehirlerde çalışmaya zorlanan köylülerin üzerindeki bu keyfi uygulamaların ortadan kaldırılacağı belirtiyor patronlar.

MAOİZM HEYULASI ASYA'DA DOLAŞIYOR

Eski parlamento başkanı Wan Li, köylülerin hayat koşullarının umutsuz bir durumda olduğunu kırsal kesimde birçok despot türediğini itiraf ediyor. Ve şimdiki durumun 1949 devrimi öncesine benzeterek ekliyor: “Mevcut durum, köylü silahlı gerilla mücadelesiyle yerel iktidarların alınması öncesine benziyor.” Resmi basın yayın organı Yeni Yüzyıl ise “Mevcut siyasal iktidar, Komingtang gibi köylülere yönelik ağır vergileri artırarak kendi mezar kazıcılarını hazırlıyor. Geçmişte Komingtang'ın yaptıklarını şimdi Komünist Partisi yapmaktadır.”

İyi ama beyler, bu partiyi adı komünist kendisini revizyonist hale getiren siyerler değil mi? Şimdi köylüler zorlu ile bunları itiraf etmek günahtır çıkarmak değil mi de nedir?

Köylülerin içinde buldukları yaşam koşullarını mevcut iktidarın istatistikleriyle açıklamak mümkün. '78 ve '84 yılları arasında köylülerin gelirleri iki kat artmıştır. Bu artış, şüphesiz vurguncu tefeci ağaların gelirlerindeki artıştır. Tüm halkın mülkiyetinin birkaç sömürücüye dağıtılması şişme bir gelir artışı sağlamıştır. '91 yılına gelindiğinde köylü gelirleri %1.8, '92'de ise %2 oranına düşmüştür. Şehirlerin ortalama gelir düzeyi kırsalın ortalama gelir düzeyini 5 kat aşmaktadır. '92'de sanayiye büyüme %20.8 iken kırsaldaki büyüme sadece %3.7 olmuştur. Bütün bunlar Revizyonistlerin, sosyalist tarım, ağır sanayi, hafif sanayi eşit gelişiminin yerine sanayiye öncelik vererek köylüyü soymalarından kaynaklanmaktadır. Şehirli genellelik vergi vermezken, köylüler gelirlerinin %40'ını vergi olarak vermek zorunda bırakılmışlardır. Sanayinin tarıma oranla fazla büyümesinden dolayı tarım ürünleri gerçek fiyatlarının çok altında satılabilmekte, bu yüzden köylüler pazara girmeyip sadece kendilerinin ev ihtiyaçları kadar toprağı eklemektedirler.

Çin'de, kurulu iktidarlara karşı mücadele etmenin bir gelenek olduğunu belirten yeni parlamento başkanı Kiao Şi (eminiz bu durumu içinden uğursuz bir gelenek olarak niteliyor), geçen Nisan ayında köylülerin şiddete yönelik eylemlerinden ciddi bir endişe duyduğunu belirtiyor. Eski Tarım Bakanı yardımcısı Tian Jiyun ise, kırsal alandaki mevcut durumu ateş gemisine benzeterek sosyal bir patlamanın her an meydana gelebileceğini vurguluyor.

1644'te Ming hanedanının devrişi şöyle anlatılmaktadır: “Memurlar rüşvet almadan bir iş yapmıyordu. Keyfi uygulamalarla artık yozlaşmanın son kertesine varmışlardı... Ağır vergiler insanları yaşamından bezdirmişti. ‘Jiadong’un savunması’ adı altında alınan yeni vergi, fakir halkın sırtına ek bir yük getirmişti... Böylece büyük bir köylü isyanı patlak verdi...”

Çin, sadece daha büyük köylü isyanlarına gebe değildir. 900 milyonluk köylü barutuna şehirlerdeki milyonlarca işsiz yapacağı katkılar ikinci “ateş gemisi”nin müjdecisidir.

Revizyonistlerce dağıtılan köy komünlerini, “Elsanevi” Çin köylüsü yeniden yaratacaktır.